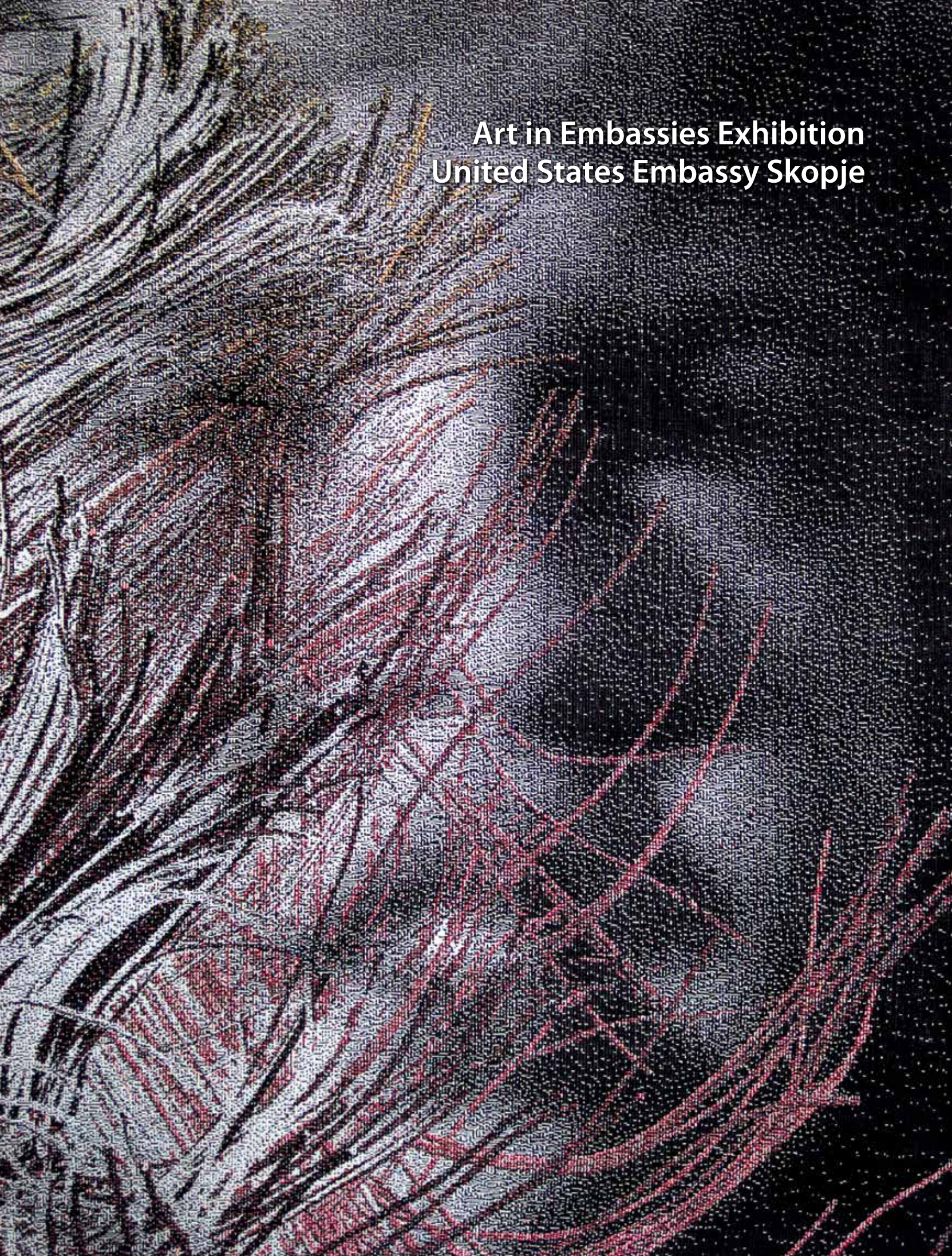

Art in Embassies Exhibition
United States Embassy Skopje

LIA COOK **Tracts Remind**, 2010. Cotton, rayon woven, 74 x 51 in. Courtesy of the artist, Berkeley, California
ЛИА КУК **Расправа за потсетување**, 2010. Памук проткаен со вештачка свила, 188 x 129,5 см. Во сопственост на авторот, Беркли, Калифорнија
LIA COOK **Traktet kujtimi**, 2010. Pambuk, mëndafsh artificial i endur, 188 x 129,5 cm. Në pronësi të artistit, Berkeley, California

ART IN EMBASSIES

Art in Embassies

Established in 1963, the U.S. Department of State's office of Art in Embassies (AIE) plays a vital role in our nation's public diplomacy through a culturally expansive mission, creating temporary and permanent exhibitions, artist programming, and publications. The Museum of Modern Art first envisioned this global visual arts program a decade earlier. In the early 1960s, President John F. Kennedy formalized it, naming the program's first director. Now with over 200 venues, AIE curates temporary and permanent exhibitions for the representational spaces of all U.S. chanceries, consulates, and embassy residences worldwide, selecting and commissioning contemporary art from the U.S. and the host countries. These exhibitions provide international audiences with a sense of the quality, scope, and diversity of both countries' art and culture, establishing AIE's presence in more countries than any other U.S. foundation or arts organization.

Уметност во амбасадите

Основана во 1963 година, канцеларијата на програмата за Уметност во амбасадите (УВА) при Стејт Департментот на САД, има клучна улога во јавната дипломатија на нашата земја, преку нејзината мисија на ширење на културните вредности, организирање на времени и постојани изложби, уметнички програми и публикации. Уште пред една деценија, Музејот на модерна уметност беше првиот што ја замисли оваа глобална програма за визуелната уметност. Во раните 60-ти години од минатиот век, претседателот Џон Ф. Кенеди ја формализираше програмата и го назначи нејзиниот прв директор. Програмата УВА е веќе присутна на повеќе од 200 различни локации преку своите времени и постојани изложби, поставени во репрезентативните простории на сите дипломатски канцеларии, конзулати и амбасади на САД насекаде низ светот, со избор и нарачка на современи уметнички дела од САД и земјите домаќини. Овие изложби ја запознаваат пошироката меѓународна публика со квалитетот, опфатот и различностите на уметноста и културата на САД и на земјите домаќини, што ја прави УВА присутна во најголем број држави, во споредба со сите останати американски фондации или организации од сферата на уметноста.

Arti në Ambasada

E themeluar në vitin 1963, zyra e Artit në Ambasada (ANA) pranë Stejt Departamentit të SHBA-së, luan një rol jetik në diplomacinë publike të vendit tonë përmes një misioni të gjerë kulturor, duke organizuar ekspozita të përkohshme dhe të përhershme, e duke krijuar program të artit dhe publikime. Muzeu i Artit Modern për herë të parë projektoi këtë program global të arteve pamore para një dekade. Në fillim të viteve 1960, presidenti John F. Kennedy e formalizoi atë me emërtimin e drejtorit të parë të programit. Tani, në mbi 200 lokacione, ANA organizon dhe angazhohet për ekspozita të përkohshme dhe të përhershme në hapësirat e ekspozimit në të gjitha zyrat diplomatike, konsullatat, dhe rezidencat e ambasadave të SHBA-së në mbarë botën, duke zgjedhur dhe duke porositur vepra të artit bashkëkohor nga SHBA dhe vendet nikoqire. Në këto ekspozita publiku ndërkombëtar gjen cilësinë, fushëveprimin, dhe diversitetin e artit dhe kulturës së vendeve, duke bërë që ANA të jetë e pranishme në më shumë vende sesa çdo fondacion apo organizatë tjetër amerikane për art.

Introduction

Textiles are created, used, reused, displayed, traded, and valued in every society and culture. Textiles are everywhere and so much a part of daily life that people sometimes fail to recognize the central importance of simple and not-so-simple cloth. In our travels, we have always been drawn to the patterns, processes, and symbolism of textiles around the world. When we are home in the United States, we encounter this same power and appeal. So many aspects of the story of the United States of America – its history, art, economy, culture, and society – can be told through textiles and fiber art. Our contemporary art collection in the U.S. Ambassador's Residence here in Skopje, Macedonia, reflects some of these American textile stories.

The framed photographs from the Library of Congress archives show young immigrant workers in cotton mills in North Carolina and Indiana. The photographer, Lewis Hine, used his art to bring to light the tragedy and injustice of child labor in the industrial boom of nineteenth- and early twentieth-century America. Alongside the photographs are labels and advertisements from nineteenth-century textile mills, many with patriotic themes. The bison pictured in *Arkansas Plaids* and *Double Warp Velocipede Brand* reflect the fascination with and expansion of markets to the Western United States. *Miners' Shirtings* and *Young America Denims* show development of products suited to specific industries. They remind us that most textiles are commercial items.

Jump to the late twentieth and early twenty-first centuries, and Faith Ringgold's expressive textile painting celebrates the African American jazz community and the natural extension of American quilting to mixed textile media art. Denise Burge uses fiber art and quilting to remind us of environmental degradation and the beauty that exists side by side with it. Her colors and shapes are both discordant and serene, suggesting destruction and renewal, loss and hope. A face hidden in digital pixels produced on a digital loom is a result of Lia Cook's experimentation with new weaving technologies. As attested by these and the other artists Josef Albers, Terry Lynn, Cynthia Schira, and Warren Seelig, textile production changes as the world changes.

In fact, we dare to say that every story can be told or appreciated in some way through textiles and textile art. We look forward to exploring the stories of Macedonia through textiles.

We are privileged to present this exhibition of textile-related art, made possible by the U.S. Department of State Art in Embassies program. Our sincere appreciation and thanks to all who contributed: particularly Art in Embassies Curator Sarah Tanguy, Embassy Skopje Public Affairs Section, Embassy Skopje General Services Office, and most of all, the artists whose creativity, passion, and generosity are the key to everything.

We hope you enjoy the art and the textile stories of the United States.

Ambassador Jess L. Baily and Mrs. Capie Polk Baily

Skopje, May 2016

Вовед

Текстилот е предмет на употреба, повторна употреба, изложување, трговија и тој е ценет во секое општество и култура. Текстилот се наоѓа насекаде и во толкава мерка претставува дел од секојдневниот живот, што луѓето понекогаш ја забораваат основната важност на едноставните и не толку едноставните ткаенини. При нашите патувања низ светот, отсекогаш нé привлекувале различните шари, процеси на производство и симболизмот на текстилот. Кога сме дома во Соединетите Држави, ја забележуваме истата моќ и привлечност што ги поседува текстилот. Постојат многу аспекти на приказната за Соединетите Американски Држави – нејзината историја, уметност, економија, култура и општество – кои можат да бидат прикажани преку текстилот и уметноста на ткаењето. Нашата збирка современи уметнички дела во Резиденцијата на амбасадорот на САД тука во Скопје, Република Македонија, претставува одраз на некои од овие американски приказни, раскажани токму преку текстилот.

Врамените фотографии од архивата на Конгресната библиотека ги прикажуваат младите доселеници, работници во погоните за производство на памук во Северна Каролина и Индијана. Фотографот Луис Хајн ја употребил својата уметност за да ја прикаже трагедијата и неправедноста на детскиот труд за време на индустрискиот процут, на крајот од деветнаесеттиот и раниот почеток на дваесеттиот век во Америка. Покрај фотографиите, прикажани се и разни етикети и рекламен материјал од погоните за текстилно производство од деветнаесеттиот век, кога голем број од нив биле од патриотски карактер. Бизонот прикажан во Карирани ткаенини од Арканзас и Марката "Велосипед" за штоф со дупло ткаење, е одраз на силната привлечност и проширувањето на пазарот кон западните делови на Соединетите Држави. Производните фирми *Miners' Shirtings* и *Young America Denims* започнале со развој на посебни производи, наменети за конкретни индустриски сфери. Истите нé потсетуваат дека всушност, најголемиот број од текстилните производи се комерцијални стоки.

Доколку го погледнеме крајот на дваесеттиот и почетокот на дваесет и првиот век, мора да се потсетиме на Фејт Ринголд и нејзините експресивни уметнички дела изработени на текстил, кои ја слават американската џез музичка заедница од африканско потекло и природното вклучување на изработката на уметнички прекривки во рамки на комбинираната текстилна уметност. Дениз Бурџ ја користи уметноста на текстилот и изработката на прекривки, за да нè потсети на постепената деградација на животната средина и убавината која опстојува паралелно со тој процес. Боите и формите што таа ги

користи се неусогласени, но, истовремено ведри, со укажување на уништувањето и обновувањето, загубата и надежта. Лицето прикриено во дигиталните пиксели создадени на електронски разбој, е резултат на експериментирањето со новите технологии на ткаење, од страна на уметницата Лиа Кук. Како што може да се види од делата на овие и некои други уметници, како што се Џозеф Алберс, Тери Лин, Синтија Шира и Ворен Силиг, како се менува светот, така се менува и текстилното производство.

Всушност, би можело да се каже дека секоја приказна може да се раскаже или потенцира на одреден начин преку текстилот и текстилната уметност. Преку текстилот и неговите производи со нетрпение очекуваме да се запознаеме и со приказните од Македонија.

Привилегирани сме што можеме да Ви ја претставиме оваа изложба на уметнички дела поврзани со текстилот, овозможена преку програмата Уметност во амбасадите на Стејт Департментот на САД. Сакаме да ја изразиме нашата искрена благодарност до сите оние што дадоа свој придонес во нејзината реализација, а особено до Сара Танги, кураторот на програмата Уметност во амбасадите, до Одделот за односи со јавноста при Амбасадата во Скопје, Канцеларијата за општи работи при Амбасадата во Скопје и најмногу до самите уметници, затоа што сето ова не би постоело без нивната креативност, страст и великодушност.

Се надеваме дека ќе уживате во уметноста и текстилните приказни од Соединетите Американски Држави.

Амбасадор Џес Л. Бејли и г-ѓа Кејли Полк Бејли

Скопје, мај 2016 година

Hyrje

Pëlhurat krijohen, përdoren, ripërdoren, ekspozohen, tregtohen dhe vlerësohen në çdo shoqëri dhe kulturë. Pëlhurat janë të pranishme kudo dhe janë bërë aq shumë pjesë e jetës së përditshme sa njerëzit ndonjëherë nuk arrijnë të njohin rëndësinë qendrore të një materiali të thjeshtë dhe jo aq të thjeshtë. Gjatë udhëtimeve tona, vazhdimisht na kanë tërhequr modelet, proceset dhe simbolizmi i pëlhurave në mbarë botën. Kur jemi në Shtetet e Bashkuara, hasim fuqinë e njëjtë tërheqëse të tyre. Aq shumë aspekte të Shteteve të Bashkuara të Amerikës – historia, arti, ekonomia, kultura dhe shoqëria – mund të rrëfehen përmes artit të tekstilit dhe fibrave. Koleksioni i artit bashkëkohor në rezidencën e Ambasadorit të SHBA-së këtu në Shkup, Maqedoni, pasqyron disa nga këto histori të tekstilit amerikan.

Fotografitë në korniza nga arkivi i Bibliotekës së Kongresit paraqesin punëtorë të rinj emigrantë në fabrika pambuku në Karolinën e Veriut dhe në Indiana. Fotografi, Lewis Hine, e ka përdorur artin e tij për të sjellë në dritë tragjedinë dhe padrejtësinë e punës së fëmijëve gjatë lulëzimit industrial në Amerikën e shekullit të nëntëmbëdhjetë dhe fillimit të shekullit njëzet. Krahas fotografive gjenden etiketat dhe reklamat nga fabrikat e tekstilit të shekullit të nëntëmbëdhjetë, shumë prej tyre me tema patriotike. Bizoni i fotografuar në reklamën për *Arkansas Plaids* dhe *Double Warp Velocipede Brand* pasqyrojnë pasionin për të zgjeruar tregjet në perëndim të SHBA-së. *Miners' Shirtings* dhe *Young America Denims* tregojnë zhvillimin e produkteve të përshtatshme për industri specifike. Këto na rikujtojnë se shumica e pëlhurave janë gjëra komerciale.

Nëse kalojmë në fund të shekullit njëzet dhe fillim të shekullit njëzet e një, duhet të përkujtohemi në pikturat ekspresive të pëlhurave të Faith Ringgold, kushtuar komunitetit afro-amerikan të xhazit dhe përfshirjes së natyrshme të përpunimit të jorganëve amerikan në artin e tekstilit me media të përziera. Denise Burge përdor artin e fibrave dhe bërjes së jorganëve për të na kujtuar degradimin e natyrës dhe bukurinë e saj. Ngjyrat dhe format e saj janë njëkohësisht të vrazhda dhe të qeta, duke sugjeruar shkatërrimin dhe rinovimin, humbjen dhe shpresën. Fytyra e fshehur në piksej digjitale të prodhuara në një vegjë digjitale është rezultat i eksperimentimit të Lia Cook me teknologjitë e reja të gërshetimit. Siç dëshmohet nga këto dhe artistët tjerë Josef Albers, Terry Lynn, Cynthia Schira, dhe Warren Seelig, prodhimi i tekstilit ndryshon ashtu si ndryshon bota.

Në fakt, mund të themi se çdo histori mund të rrëfehet ose të vlerësohet në një farë mënyre përmes pëlhurave dhe artit të tekstilit. Me padurim presim që të eksplorojmë historitë e Maqedonisë nëpërmjet pëlhurave të saj.

Kemi privilegjin të paraqesim këtë ekspozitë të artit të tekstilit, që u mundësua nga Programi i Stejt Departamentit, Arti në Ambasada. Shprehim vlerësimin dhe mirënjohjen tonë të sinqertë të gjithë atyre që kontribuan: në veçanti kuratores të Artit në Ambasada Sarah Tanguy, Zyrës për marrëdhënie me publikun dhe Zyrës së shërbimeve të përgjithshme në Ambasadën në Shkup, dhe mbi të gjitha, artistëve, që me krijimtarinë, pasionin dhe bujarinë e tyre e bënë të mundur këtë.

Shpresojmë se do të shijoni me ëndje artin dhe tregimet për tekstilin në Shtetet e Bashkuara të Amerikës.

Ambasadori Jess L. Baily dhe znj. Capie Polk Baily

Shkup, maj 2016

Josef Albers [1888-1976]

"As basic rules of a language must be practiced continually, and therefore are never fixed, so exercises toward distinct color effects never are done or over. New and different cases will be discovered time and again."

Josef Albers was a renowned painter, printmaker, designer, photographer, color theorist, writer, and teacher who had the longest tenure of any artist at the Bauhaus in Weimar and Dessau (1920-1933). With the closure of the Bauhaus under Nazi pressure in 1933, Albers and his wife and fellow artist, Anni Albers, emigrated to the United States. The architect Philip Johnson, then a curator at the Museum of Modern Art, arranged for Albers to be offered a job as head of a new, experimental art school, Black Mountain College, in North Carolina, where he became a pivotal figure until 1949. He then chaired the Yale University Department of Design (New Haven, Connecticut) from 1950-1958. His students included such noted artists as Robert Rauschenberg, Cy Twombly, and Eva Hesse. In 1963 Albers published the landmark book, *Interaction of Color*, which presents his analysis of complex color theories, and he is best known for his series of paintings, *Homage to the Square* – searching works of intense and subtle color exploration. The first living artist ever to be honored in a solo exhibition at the Metropolitan Museum of Art in New York in 1971, he participated in numerous exhibitions worldwide in his lifetime, and his work continues to be shown and to play a seminal role in contemporary art.

The current tapestry was made by the firm Tabard and Sons of Aubusson, France, and is based on the screen print *Full* from the portfolio *Homage to the Square: Ten Works by Josef Albers* of 1962. Tabard and Sons was commissioned to make these works by Galerie Denise Rene, Albers's dealer in Paris at the time. Albers worked closely with the manufacturers to achieve the exact colors that he desired. He sent Tabard a section of the screen print to which Tabard attached the tapestry samples. Since Albers was not completely satisfied by the red portion, he sent Tabard in addition a small section of a painted version, which he required to be matched exactly.

Information provided by Brenda Danilowitz, Chief Curator,
The Josef and Anni Albers Foundation
www.AlbersFoundation.org

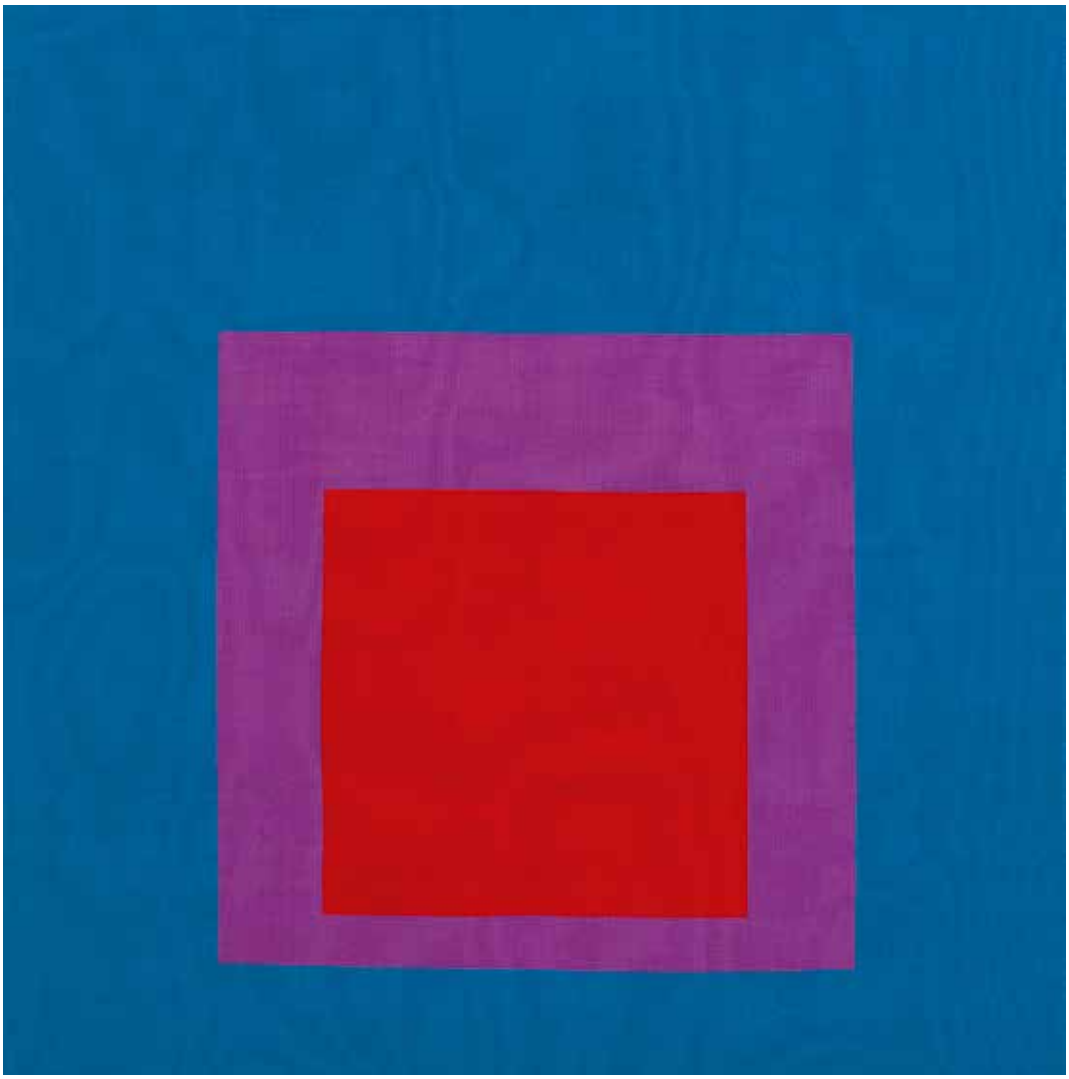

Homage to the Square, 1967
Wool tapestry, 70 x 70 in.
The Josef and Anni Albers Foundation

Поклонение за квадратот, 1967
Волнена таписерија,
177,8 x 177,8 см
Фондација Џозеф
и Ани Алберс

Homazh për katrorin, 1967
Sixhade leshi, 177,8 x 177,8 cm
Fondacioni Josef dhe
Anni Albers

Џозеф Алберс [1888-1976]

"Како што основните јазични правила мора да се практикуваат континуирано, и како такви никогаш не се непроменливи, така и потрагата по посебни и впечатливи колоритни ефекти никогаш не престанува или завршува. Постојано откриваме нови и различни примери и можности."

Џозеф Алберс беше познат сликар, графичар, дизајнер, фотограф, теоретичар за бои, писател и професор со најдолг стаж (1920-1933) на Универзитетот Баухаус во Вејмар и Десау, во споредба со останатите уметници. По затворањето на Универзитетот Баухаус, како резултат на нацистичкиот притисок во 1933 година, заедно со својата сопруга Ани Алберс, која исто така била уметник, Алберс се иселил во Соединетите Држави. Архитектот Филип Џонсон, во тоа време куратор во Музејот на модерна уметност, успеал да организира на Алберс да му биде понудено работно место како директор на едно новоформирано, експериментално уметничко училиште наречено Блек Маунтин Колеџ во Северна Каролина, каде тој прераснал во исклучително важна фигура сè до 1949 година. Потоа, од 1950 до 1958 година, работел како декан на Факултетот за дизајн на Универзитетот Јеил (во Њухејвн, Конетикат). Меѓу другите, негови студенти биле и неколку познати уметници како Роберт Раушенберг, Сај Туомбли и Ева Хесе. Во 1963 година Алберс ја објавил книгата *Интеракција на боите*, која претставува анализа на сложените колоритни теории, а најпознат е по својата серија слики насловена како *Поклонение за квадратот* – проникливи уметнички дела со интензивна и суптилна употреба и игра со боите. Тој бил првиот жив уметник, кому му била укажана чест самостојно да изложува во њујоршкиот музеј на уметност Метрополитен во 1971 година. Во текот на својот живот има учествувано на бројни изложби низ светот, а неговото творештво и понатаму се прикажува поради неговата антологиска вредност во модерната уметност.

Изложената таписерија е произведена од фирмата Табард и синови од градот Обусон во Франција и се заснова на графиката *Целосно* од портфолиото *Поклонение за квадратот: Десет дела од Џозеф Алберс* од 1962 година. Фирмата Табард и синови добила нарачка да го изработи ова дело од галеријата на Дениз Рене, која во тоа време била официјален застапник на Алберс во Париз. Тој блиску соработувал со изработувачите за да се увери дека ќе бидат постигнати токму оние бои што тој ги посакувал. Алберс на фирмата ѝ доставил еден мал дел од графиката, врз која вработените во фирмата Табард и синови ги поставиле примероците за таписеријата. Алберс не бил целосно задоволен од изгледот на делот со црвена боја и затоа дополнително им испратил и мал дел од обоената графика и побарал таписеријата да биде идентична со дадениот пример.

Информациите ги обезбеди Бренда Даниловиц,
главен куратор на Фондацијата Џозеф и Ани Алберс.
www.AlbersFoundation.org

Josef Albers [1888-1976]

"Rregullat bazë të një gjuhe duhet të praktikohen vazhdimisht, dhe për këtë arsye nuk janë të fiksuara, pra ushtrimet drejt efekteve të dallueshme të ngjyrave asnjëherë nuk përfundohen ose kompletohen. Raste të reja dhe të ndryshme do të zbulohen vazhdimisht."

Josef Albers ka qenë një piktor i njohur, grafik, projektues, fotograf, teoricien ngjyrash, shkrimtar, dhe mësues i cili ka pasur ekspozitën më të gjatë nga gjithë artistët e tjerë në Bauhaus në Weimar dhe Dessau (1920-1933). Pas mbylljes të Bauhaus nën presionin nazist në vitin 1933, Albers dhe gruaja e tij gjithashtu artiste, Anni Albers, emigruan në Shtetet e Bashkuara të Amerikës. Arkitekti Philip Johnson, asokohe kurator në Muzeun e artit modern, ndërmjetësoi në punësimin e Albersit si drejtor i një shkolle të re eksperimentale të artit, Black Mountain College, në Karolinën e Veriut, ku arriti të bëhet një figurë qëndrore deri në vitin 1949. Ai më pas u bë shef i Departamentit të dizajnit në Universitetin Yale (në New Haven, Connecticut) në periudhën 1950-1958. Në mesin e studentëve të tij kanë qenë emra të artistëve të dalluar, siç janë Robert Rauschenberg, Cy Twombly dhe Eva Hesse. Në vitin 1963 Albers botoi librin e njohur, Ndërveprimi i ngjyrës, i cili paraqet analizën e tij të teorive komplekse të ngjyrave. Ai njihet më së shumti për serinë e tij të pikturave, Homazhe për katrorin – vepra me eksplorim të ngjyrave intensive dhe delikate. Ai është artisti i parë i gjallë që është nderuar me ekspozitë individuale në Muzeun metropolitan të artit në New York në vitin 1971. Gjatë jetës së tij ka marrë pjesë në shumë ekspozita në mbarë botën dhe puna e tij vazhdon të paraqitet në ekspozita dhe të luaj rol shumë të rëndësishëm në artin bashkëkohorë.

Kjo sixhade është bërë nga kompania "Tabard dhe djemtë" nga Aubusson, Francë, dhe është bazuar në fotografinë Full nga përmbledhja Homazh për katrorin: dhjetë veprat e Josef Albers të vitit 1962. Galeria Denise Rene, asokohe përfaqësuesi i Albers në Paris, e kishte angazhuar kompaninë "Tabard dhe djemtë" për t'i përpunuar këto vepra. Albers ka punuar ngushtë me prodhuesit për të arritur saktësisht ngjyrat e dëshiruara. Ai i dërgoi Tabard-it një pjesë të fotografisë ku kishte ngjitur mostra të sixhadesë. Pasi Albersi nuk ka qenë i kënaqur plotësisht nga pjesa e kuqe, i ka dërguar Tabard-it një pjesë të vogël të versionit të pikturuar, dhe ka kërkuar që ajo ngjyrë të përshtatej tërësisht.

Informacion i dhënë nga Brenda Danilowitz, kryekuratore
'Fondacioni Josef dhe Anni Albers'
www.AlbersFoundation.org

Denise Burge [1963]

"I have always seen nature as a turbulent entity, breaking down, compressing, and metamorphosing in order to create new fertile ground. Nature is in a constant state of low-level apocalypse. The form of a quilt, made of broken down and reconstituted material, echoes that geological process. Sometimes the process is 'natural', but at other times it is man-made, and the turbulence is compounded enormously.

Tug Fork Breakdown refers to a coal sludge spill that occurred in 2000 in Martin County, Kentucky. Over 300 million gallons of toxic slurry broke out of an impoundment and spilled into the Tug Fork River, killing everything in its path for hundreds of miles, and saturating the water with numerous heavy metals and other harmful elements. The bloody waters in this quilt, however, are depicted ironically as vibrant, even beautiful, and the title itself has a double entendre: it refers simultaneously to the 'breakdown' of the ecosystem affected by the spill, and to a form of bluegrass song that is fast and exuberant. To me, quilts are often made to memorialize events and restore a level of joy; that is the intention of this work."

Denise Burge received her Master of Fine Arts degree in painting from Virginia Commonwealth University (Richmond, Virginia) in 1991, and since has taught at the New York State College of Ceramics (Alfred, New York) and the University of Cincinnati (Ohio), where she is a professor of art. She teaches courses that range from seminars on film theory to fiber art. She has received multiple Ohio Arts Council Awards for Individual Artists and has carried out residencies at the Fine Arts Work Center in Provincetown, Massachusetts, and the Headlands Center for the Arts in Sausalito, California. In 2004 she was awarded the Joan Mitchell Foundation Award for Visual Art. Her most recent work involves video installation, which also incorporates fibers, and her collaborative group Maidens of the Cosmic Body Running exhibited at the Contemporary Art Center in Cincinnati in 2011. Most recently, the group created an exhibition about the utopian community of New Harmony, Indiana, which was held during the community's biennial in 2014.

www.myoriginaldirt.com

Дениз Бурџ [1963]

"Отсекогаш сум ја сметала природата за турбулентен субјект, кој се распаѓа, компримира и преобразува, со цел, да создаде нова плодна почва. Природата е во постојана состојба на ниско апокалиптично ниво. Самата форма на прекривките, направени од искинати и преуредени материјали, е одраз на таквиот геолошки процес. Понекогаш тој процес е 'природен', но, понекогаш предизвикан од луѓето, па така неговата турбулентност во огромна мерка се зголемува."

"Распадот на Таг Форк се однесува на еколошката катастрофа на истекување на згура од камен јаглен, која се случила во 2000 година во округот Мартин, во државата Кентаки. Над една милијарда литри отровна згура истекла од резервоарите и се излила во реката Таг Форк, убивајќи сè живо по течението, во должина од неколку стотици километри, целосно загадувајќи ја водата со повеќе различни тешки метали и други штетни материи. Сепак, доста иронично, крвавите води на оваа покривка се прикажани со живи и треперливи бои, дури и прекрасни, а самиот наслов е двосмислен: говори за 'распадот' на екосистемот поради излевањето, а истовремено опишува и еден вид изворна американска весела народна музика со брз ритам. Според моето мислење, прекривките честопати се изработуваат во спомен на одредени настани и за повторно воспоставување среќа и радост, па така, тоа беше намерата и на ова мое дело."

Дениз Бурџ има завршено пост дипломски студии по ликовна уметност на Вирџинија комонвелт универзитетот (Ричмонд, Вирџинија) во 1991 година, а оттогаш има работено како професор на Њујоршкиот државен колеџ за керамика (Алфред, Њујорк), како и на Универзитетот Синсинати (Охајо), каде сега работи како професор по уметност. Таа предава најразлични предмети, започнувајќи од теорија на филм, па сè до текстилна уметност. Има добиено повеќе награди од Уметничкиот совет на Охајо, наменети за уметници поединци, а била и на дополнителна специјализација во Работниот центар за ликовна уметност во Провинстаун, Масачусетс и во Хедландс центарот за уметност во Сосалито, Калифорнија. Во 2004 година ја добила Наградата за визуелна уметност што ја доделува Фондацијата Џоан Мичел. Во последно време работи на различни видео инсталации, во кои подеднакво го вклучува и текстилот, а заедно со уметничката група "Девојки на космичкото тело во движење" со која соработува, има изложувано во Центарот на модерна уметност во Синсинати во 2011 година. Последната изложба на оваа група била посветена на утописката заедница во историското место Нова Хармонија во Индијана, која била одржана во рамки на тамошното уметничко биенале во 2014 година.

www.myoriginaldirt.com

Denise Burge [1963]

"Natyrën gjithmonë e kam parë si një njësi të trazuar, që zbërthehet, tkurret dhe metamorfozohet në mënyrë që të krijojë terren të ri pjellor. Natyra është në një gjendje të vazhdueshme të nivelit të ulët të apokalipsit. Forma e një jorgani, i bërë nga një material i copëzuar dhe i riformuar, i bën jehonë këtij procesi gjeologjik. Ndonjëherë procesi është "i natyrshëm", por në raste të tjera shkaktohet nga njeriu, dhe turbullira shumëfishohet.

Shkatërrimi i Tug Fork i referohet një derdhje të llumit të qymyrit që ka ndodhur në vitin 2000 në Martin County, Kentaki. Mbi 300 milionë galon materie toksike kanë shpërthyer nga një digë dhe janë derdhur në lumin Tug Fork, duke vrarë çdo gjë që i dilte përpara në një distancë prej qindra milje, duke ngopur ujin me metale të rënda dhe elemente të tjera të dëmshme. Ujërat e përgjakura në këtë jorgan, megjithatë, janë përshkruar me ironi si të gjalla, madje edhe të bukura, dhe titulli në vetvete ka kuptim të dyfishtë: ai i referohet njëkohësisht "shkatërrimit" të ekosistemit të prekur nga derdhja, dhe në një formë të këngës së shpejtë dhe të bujshme. Për mua, mbulesat shpesh janë bërë që të përkujtojnë ngjarjet dhe për të rivendosur gëzimin. Ky është qëllimi i kësaj vepre. "

Denise Burge ka marr diplomën e Masterit të arteve të bukura për pikturë në Universitetin Virginia Commonwealth (Richmond, Virginia) në vitin 1991, dhe që atëherë punon si ligjëruese në Kolegjin e qeramikës në New York (Alfred, New York) dhe në Universitetin Cincinnati (Ohio), ku punon si profesoreshë e artit. Ligjëron lëndë që shtrihen nga teoria e filmit deri te arti i pëlhurave. Ka fituar shumë çmime nga Këshilli i arteve i Ohajos për artistë individual dhe ka kryer specializim shtesë në Qendrën e arteve të bukura në Provincetown, Massachusetts dhe në Qendrën e arteve Headlands në Sausalito, California. Në vitin 2004 iu nda çmimi i arteve pamore nga Fondacioni Joan Mitchell. Veprat e saja të fundit përfshijnë video instalim, që gjithashtu përfshin fibra, dhe së bashku me grupin e saj bashkëpunues "Vajzat e trupit kozmik në lëvizje" kanë ekspozuar në Qendrën e artit bashkëkohor në Cincinnati në vitin 2011. Kohët e fundit, grupi krijoi një ekspozitë për komunitetin utopik të New Harmony, Indiana, e cila u zhvillua gjatë Bienales së komunitetit në 2014.

www.myoriginaldirt.com

Tug Fork Breakdown, 2001. Textile, 55 x 50 in. Courtesy of the artist, Cincinnati, Ohio
Распадот на Таг Форк, 2001. Текстил, 139,7 x 127 см. Во сопственост на авторот, Синсинати, Охајо
Shkatërrimi i Tug Fork, 2001. Tekstil, 139,7 x 127 cm. Në pronësi të artistit, Cincinnati, Ohio

Lia Cook [1942]

"My current practice incorporates concepts of cloth, touch, and memory. I use the detail, an intimate moment in time, often woven in oversize scale to intensify a shared emotional and sensual experience. I use a digital loom to weave images that are embedded in the structure of cloth. The digital pixel becomes a thread that, when interlaced with another, becomes both cloth and image at the same time. This woven image brings with it many of the sensual experiences that we associate with cloth. Childhood family snapshots and video stills are some of the raw materials that I draw on to investigate small, intimate details of the body or to capture a fleeting human expression. My practice involves research into new technologies and new ways to translate my images that make the structure visible and physically felt, attempting to create the image as physical object."

Lia Cook holds a Bachelor of Arts degree (1965) and a Master of Arts degree in art and design (1973) from the University of California, Berkeley. She lives and works in Berkeley, and since 1976, has been professor of art at California College of Arts in Oakland. The recipient of many awards, she is also a frequent lecturer.

Over the course of her career, Cook has participated in numerous solo and group exhibitions at venues throughout the U.S. including, among others, the Houston Center for Contemporary Craft (Texas); the Renwick Gallery of the Smithsonian Institution (Washington, D.C.); and the Miami University Art Museum (Oxford, Ohio), as well as in venues in Belgium, Canada, China, France, Hong Kong, Korea, Japan, Lithuania, Norway, Spain, and Switzerland. Her work can be found in the collection of the Philbrook Museum of Art (Tulsa, Oklahoma), Racine Art Museum (Wisconsin), The Metropolitan Museum of Art (New York City), Rhode Island School of Design Museum (Providence), and the Smithsonian American Art Museum (Washington, D.C.), among many others.

www.liacook.com

Лиа Кук [1942]

"Мојата сегашна работа вклучува концепти на употреба на ткаенина, допири и сеќавања. Користам детали, интимни временски моменти, често вткаени во прекумерен размер, за да ги зајакнам заедничките емоционални и сензуални искуства. Користам дигитален разбој, за да произведам слики вградени во самата структура на ткаенината. Дигиталната точка се претвора во нишка, која понатаму се преплетува со други нишки, претворајќи се истовремено во слика и ткаенина. Ваквата ткаена слика во себе содржи многу од сензуалните искуства, што вообичаено ги поврзуваме со ткаенините. Како основен материјал користам различни семејни фотографии и поединечни слики од видео материјали, со цел да ги истражам ситните, интимни детали на телото или да го заробам краткотрајниот човечки израз. За потребите на моите дела, постојано ги истражувам новите технологии и новите методи, преку кои можам да обезбедам видлива структура, која може и физички да се почувствува, во моите обиди да создавам слики во форма на физички предмети."

Лиа Кук поседува факултетска диплома по уметност (1965) и има завршено постдипломски студии по уметност и дизајн (1973) на Универзитетот на Калифорнија во Беркли. Живее и работи во Беркли и од 1976 година е професор по уметност на Уметничкиот колеџ на Калифорнија во Оукленд. Таа е добитник на бројни награди и редовен предавач на различни факултети и настани.

Во текот на нејзината кариера, Кук има учествувано на бројни групни и самостојни изложби насекаде низ САД, а меѓу другото и во Центарот за современа уметност и вештини во Хјустон (Тексас); Галеријата Ренвик при Институтот Смитсонијан (Вашингтон); во Уметничкиот музеј при Универзитетот на Мајами (Оксфорд, Охајо); како и во Белгија, Канада, Кина, Франција, Хонг Конг, Кореа, Јапонија, Литванија, Норвешка, Шпанија и Швајцарија. Меѓу другите, нејзини дела можат да се најдат и во збирките на Уметничкиот музеј Филбрук (Талса, Оклахома), Музејот на уметност Расин (Висконсин), музејот на уметност Метрополитен (Њујорк), Музејот при Училиштето за дизајн на Роуд Ајленд (Провиденс) и во Смитсонијан музејот на американска уметност (Вашингтон).

www.liacook.com

Lia Cook [1942]

"Praktika ime e tanishme përfshin konceptet e pëlhurës, të prekjes dhe kujtesës. Përdor detajin, një moment intim në kohë, shpesh të thurur në shkallë të zmadhuar për të intensifikuar një përvojë të përbashkët emocionale dhe sensuale. Përdor një tezgjah digjital për të thurrur imazhe të ndërthurura në strukturën e pëlhurës. Pikseli digjital bëhet një fije që, kur gërshetohet me një tjetër, bëhet pëlhurë dhe imazh në të njëjtën kohë. Ky imazh i thurur sjell me vete shumë nga përvojat sensuale që shoqërohen me pëlhurën. Fotografitë familjare dhe imazhe të ngrira nga video filmimet janë vetëm pjesë e materialeve që i përdor për të analizuar detajet e vogla dhe intime të trupit ose për të kapur një shprehje njerëzore të çastit. Praktika ime përfshin kërkime të teknologjive të reja dhe mënyra të reja për të përkthyer imazhet e mia, që e bëjnë strukturën të dukshme e që ndjehet fizikisht, duke u përpjekur për të shndëruar imazhin në objekt fizik."

Lia Cook mban një diplomë universitare (1965) dhe një diplomë master për art dhe dizajn (1973), nga Universiteti i Kalifornisë, Berkeley. Jeton dhe punon në Berkeley, dhe që nga viti 1976 punon si profesor i artit në Kolegjin e arteve të Kalifornisë në Oakland. Ka marrë çmime të shumta dhe gjithashtu shpeshherë paraqitet si ligjëruese.

Gjatë karrierës së saj, Cook ka marrë pjesë në ekspozita të shumta individuale dhe në grup në gjithë SHBA-në, ndër të tjera, në Qendrën e artizanatit bashkëkohor në Houston (Texas), në Galerinë Renwick të Institucionit Smithson (Washington); dhe në Muzeun e artit të Universitetit të Miami-t (Oxford, Ohio), si dhe në vende të tjera si Belgjikë, Kanada, Kinë, Francë, Hong Kong, Kore, Japoni, Lituani, Norvegji, Spanjë dhe Zvicër. Punimet e saj mund të gjenden në koleksionin e Muzeut të artit Philbrook (Tulsa, Oklahoma), në Muzeun e artit Racine (Wisconsin), Muzeun metropolitan të artit (New York), Muzeun e shkollës së dizajnit të Rhode Island (Providence), dhe në Muzeun e artit amerikan Smithsonian (Washington), dhe shumë të tjerë.

www.liacook.com

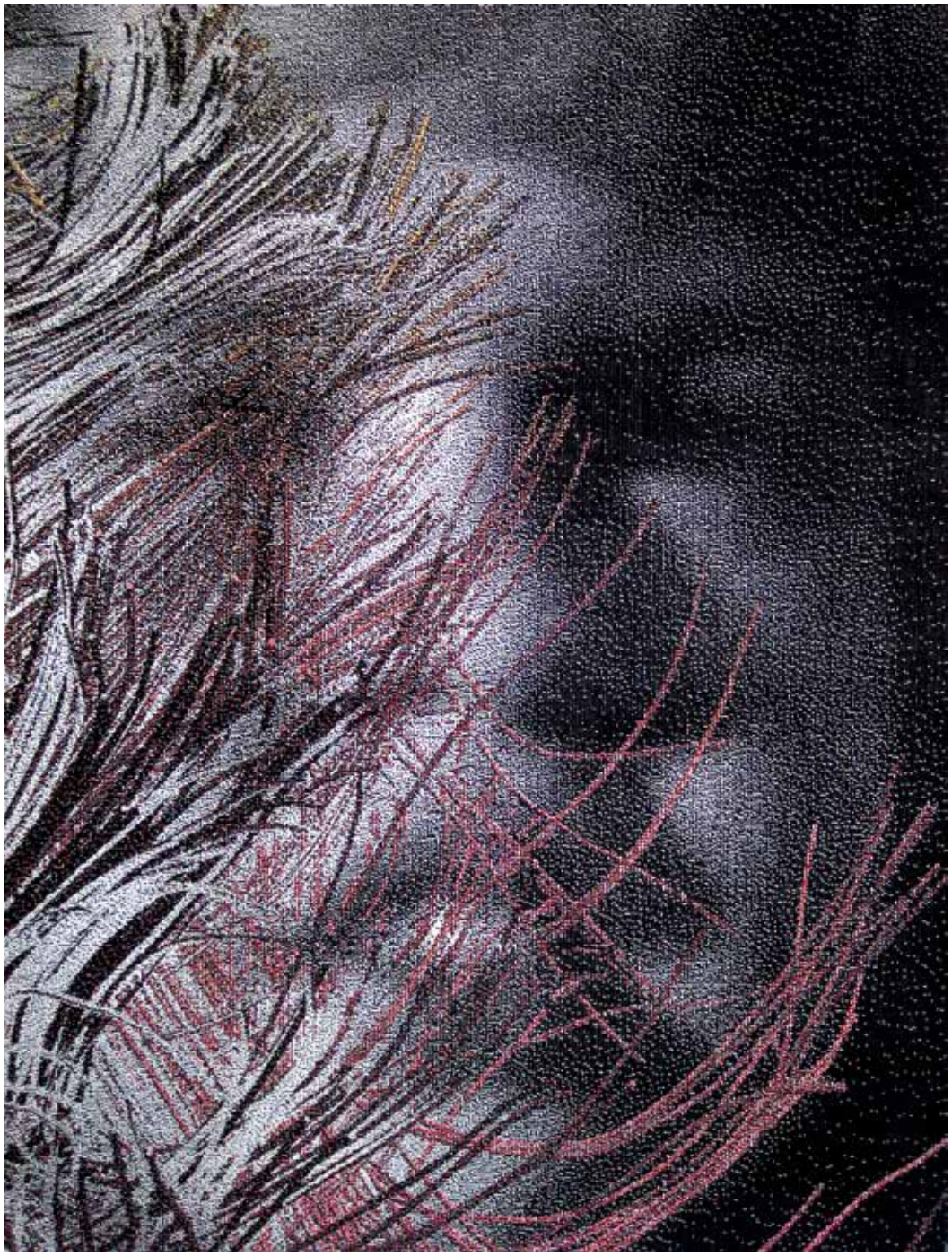

Tracts Remind, 2010. Cotton, rayon woven, 74 x 51 in. Courtesy of the artist, Berkeley, California
Расправа за потсетување, 2010. Памук проткаен со вештачка свила, 188 x 129,5 см. Во сопственост на авторот, Беркли, Калифорнија
Traktet kujtimi, 2010. Pambuk, mëndafsh artificial i endur, 188 x 129,5 cm. Në pronësi të artistit, Berkeley, California

Lewis Hine [1874-1940]

"Photography can light-up darkness and expose ignorance."

Born in Oshkosh, Wisconsin, Lewis Wickes Hine studied sociology in Chicago, Illinois, and New York City before finding work at the Ethical Culture School in New York City. Hine, who had purchased his first camera in 1903, employed his photographs in his teaching and established what became known as documentary photography. He also used his camera to capture the poverty he witnessed in the New York area. This included a photographic study of Ellis Island immigrants, in which he sought to give them the same dignity and respect as the original colonial immigrants to Plymouth Rock. In 1908 Hine published *Charities and the Commons*, a collection of photographs of tenements and sweatshops, in the hopes that he could use these photographs to help bring about social reform. He told one meeting that he believed his photographs would encourage people to "exert the force to right wrongs."

As a schoolteacher, Hine was especially critical of the country's child labor laws. Although some states had enacted legislation designed to protect young workers, there were no national laws dealing with this problem. In 1908 the National Child Labor Committee hired Hine as their staff investigator and photographer. He traveled the country taking pictures of children working in factories, with no attempt to exaggerate their poverty, and in one twelve-month period he covered over 12,000 miles. This resulted in two books on the subject, *Child Labor in the Carolinas* (1909) and *Day Laborers Before Their Time* (1909). *(http://docsouth.unc.edu/nc/childlabor/menu.html)*

Subsequent to his successful campaign against child labor, Hine worked for the Red Cross during the First World War. In 1919 he went to the Balkans before returning to the United States in 1920, where he joined the campaign to establish better safety laws for workers. Increasingly, Hine believed in the symbolic and spiritual aspects of his photography. In 1930 to 1931, he recorded the construction of the Empire State Building, which celebrated the productivity and dignity of the American labor force, and these photographs were later published as a book, *Men at Work* (1932). This was followed by another assignment from the Red Cross to photograph the consequences of the drought in Arkansas and Kentucky. He was also employed by the Tennessee Valley Authority to record the building of dams for flood control and the generation of electrical power, and the development of the Tennessee River System.

Hine had great difficulty earning enough money from his photography. In January 1940 he lost his home after failing to keep up repayments to the Home Owners Loan Corporation. Lewis Wickes Hine died in extreme poverty eleven months later. Eventually, his prints and negatives were donated to the George Eastman House, in Rochester, New York.

Based upon
www.spartacus.schoolnet.co.uk/IRhine.htm

Луис Хајн [1874-1940]

"Фотографијата може да ја осветли темнината и да ја извади неукоста на виделина."

Луис Викс Хајн е роден во Ошкош, Висконсин и студирал социологија во Чикаго, Илиноис и Њујорк, пред да се вработи во Училиштето за етичка култура во градот Њујорк. Својот прв фотоапарат Хајн го купил во 1903 година, а своите фотографии ги користел при предавањата и е зачетник на она што денес се нарекува документарна фотографија. Својата камера ја користел и да ја овековечи сиромаштијата, како нејзин сведок во областа на Њујорк. Познати се неговите фотографии на емигрантите од островот Елис, во кои се обидувал да им го обезбеди истиот дигнитет и респект што го уживале и првобитните доселеници од Плимут Рок, близу Бостон. Во 1908 година, Хајн ја објавил збирката *Милосрдието и народот,* со фотографии од примитивните живеалишта и работни простории, со надеж дека неговите фотографии ќе придонесат кон социјални реформи. На една средба, изјавил дека верува дека неговите фотографии ќе ги охрабрат луѓето "да ја употребат сета сила за исправање на неправдите."

Во својство на учител и професор, Хајн особено го критикувал државното законодавство во сферата на детскиот труд. Иако, некои од државите веќе имале усвоено одредени закони, насочени кон заштита на младите работници, не постоеле закони што го регулираат ова прашање на национално ниво. Во 1908 година, Националниот комитет за детски труд го ангажирал Хајн како нивен истражител и фотограф. Тој патувал низ земјата фотографирајќи ги децата што работеле во фабриките, не обидувајќи се да ја преувеличува нивната сиромаштија и во текот на само една година пропатувал повеќе од 20,000 километри. Сето тоа резултирало во две книги на тема: *Детски труд во двете Каролини* (1909) и *Дневни работници пред нивното време* (1909). *(http://docsouth.unc.edu/nc/childlabor/menu.html)*

Откако ја завршил неговата успешна кампања против детскиот труд, во текот на Првата светска војна, Хајн работел за Црвениот крст. Во 1919 година заминал на Балканот, а во 1920 се вратил во Соединетите Држави, каде се приклучил кон кампањата за обезбедување подобри закони за безбедноста на работниците. Сè повеќе, Хајн верувал во симболичните и духовни аспекти на својата фотографска дејност. Во текот на 1930 и 1931 година ја овековечил изградбата на зградата Емпајер Стејт во Њујорк, славејќи ја продуктивноста и дигнитетот на работната сила во Америка, а потоа истите фотографии биле издадени и во форма на книга, со наслов *Мажи на работа* (1932). Потоа

работел на уште една задача за Црвениот крст, каде бил задолжен да направи фотографии на последиците од големата суша во државите Арканзас и Кентаки. Бил ангажиран и од страна на локалната власт во долината Тенеси, за да ја документира изградбата на браните за спречување поплави и производство на електрична енергија, како и на развојот на речниот систем во Тенеси.

Бавејќи се со фотографија, Хајн имал големи потешкотии да заработи доволно пари за живот. Во јануари 1940 година, тој го загубил домот, затоа што не бил во состојба да го отплаќа кредитот земен од Кредитната корпорација на имотните сопственици. Луис Викс Хајн умрел во голема сиромаштија единаесет месеци подоцна. По извесен период, сите негови фотографии и негативи биле донирани на Музејот Џорџ Истман, во Рочестер, Њујорк.

Текстот е заснован врз
www.spartacus.schoolnet.co.uk/IRhine.htm

Lewis Hine [1874-1940]

"Fotografia mund të ndriçojë errësirën dhe të vë në dukje injorancën."

I lindur në Oshkosh, Wisconsin, Lewis Wickes Hine ka studiuar sociologji në Chicago, Illinois, dhe në New York, para se të gjente punë në Fakultetin e kulturës etike në New York. Hine, i cili kishte blerë aparatin e tij të parë në vitin 1903, i përdori fotografitë e tij në ligjëratat e tij dhe themeloi atë që u bë e njohur si fotografi dokumentare. Ai gjithashtu ka përdorur aparatin e tij për të dokumentuar varfërinë e New York-ut. Ka bërë një studim fotografie të emigrantëve të Ellis Island, ku përpiqej t'iu jepte atyre të njëjtin dinjitet dhe respekt që kishin hasur emigrantët kolonial në Plymouth Rock. Në vitin 1908, Hine botoi veprën *Charities and the Commons,* një koleksion i fotografive ku paraqiten banesa dhe pastiçeri, me shpresë se këto fotografi do mund t'i përdorte për të ndihmuar reformën shoqërore. Në një takim kishte thënë se besonte se fotografitë e tij do të inkurajonin njerëzit që të "ushtrojnë forcën për t'i përmirësuar gabimet."

Si mësimdhënës, Hine ishte në veçanti kritik ndaj ligjeve të punës së fëmijëve në vend. Edhe pse disa shtete kishin miratuar legjislacion për të mbrojtur punëtorët e rinj, në nivel kombëtar nuk kanë ekzistuar ligje të tilla. Në vitin 1908, Komiteti kombëtar i punës tek fëmijët kishte punësuar Hine si hetues dhe fotograf të tyre. Ai ka udhëtuar mbarë vendit duke fotografuar fëmijët që punonin në fabrika, me asnjë përpjekje për të ekzagjeruar varfërinë e tyre, dhe në një periudhë dymbëdhjetë mujore kishte kaluar mbi 12.000 milje. Kjo rezultoi me botimin e veprave me temë, *Puna e fëmijëve në Karolinat* (1909) dhe *Punëtorë të parakohshëm* (1909). *(http://docsouth.unc.edu/nc/childlabor/menu.html)*

Pas fushatës së tij të suksesshme kundër punës së fëmijëve, Hine ka punuar për Kryqin e kuq gjatë Luftës së Parë Botërore. Në vitin 1919 ka udhëtuar në Ballkan, e në 1920 kthehet në Shtetet e Bashkuara, ku i bashkëngjitet fushatës për themelim të ligjeve më të mira të sigurisë për punëtorët. Gjithnjë e më shumë, Hine besonte në aspektet simbolike dhe shpirtërore të fotografisë së tij. Prej vitit 1930 deri në vitin 1931, ai ka filmuar ndërtimin e Empire State Building, e cila shënonte produktivitetin dhe dinjitetin e forcës amerikane të punës, dhe këto fotografi më vonë u botuan në formë libri me titull Burra në punë (1932). Kjo u pasua nga një tjetër detyrë nga Kryqi i kuq për të fotografuar pasojat e thatësirës në Arkansas dhe Kentucky. Ai ishte punësuar edhe nga Autoriteti i Luginës Tennessee për të regjistruar ndërtimin e digave për kontrollin e përmbytjeve dhe gjenerimin e energjisë elektrike, si dhe zhvillimin e sistemit të lumit Tennessee.

Hine ka hasur në vështirësi të mëdha për të fituar para të mjaftueshme nga fotografitë e tij. Në janar të vitit 1940 ai humbi shtëpinë e tij pasi nuk mundi t'i paguante kredinë korporatës për kredi për shtëpi (Home Owners Loan Corporation). Lewis Wickes Hine vdiq në varfëri të skajshme njëmbëdhjetë muaj më vonë. Pas një periudhe, veprat dhe negativet e tij iu dhuruan George Eastman House, në Rochester, New York.

Bazuar në
www.spartacus.schoolnet.co.uk/IRhine.htm

Girls at weaving machine, Lincoln Cotton Mills, Evansville, Indiana, 1908
Archival digital print from digital negative of original black and white print, 20 x 30 in.
Courtesy of Art in Embassies, Washington, D.C.; Library of Congress LC-nclc 01336

Девојки на ткајачка машина, фабрика за преработка и предење памук Линколн, Евансвил, Индијана, 1908
Архивски дигитален отпечаток од дигиталниот негатив на оригиналната црно бела фотографија, 50,8 x 76,2 см
Во сопственост на Уметност во амбасадите, Вашингтон; Конгресна библиотека ЛЦ-нцлц 01336

Vajzat në makinat e thurjes, fabrika e pambukut Linkoln, Evansville, Indiana, 1908
Kopje digjitale arkivore nga negativi digjital i botimit bardh e zi, 50,8 x 76,2 cm
Në pronësi të Arti në Ambasada, Washington, Biblioteka e Kongresit LC-nclc 01336

Boy at warping machine, Clyde Cotton Mill, North Carolina, *1908*
Archival digital print from digital file of original black and white print, 20 x 30 in.
Courtesy of Art in Embassies, Washington, D.C.; Library of Congress LC-nclc 01548

Момче на сновалка, фабрика за преработка и предење памук Клајд, Северна Каролина, 1908
Архивски дигитален отпечаток од дигитализираната верзија на оригиналната црно бела фотографија, 50,8 x 76,2 см
Во сопственост на Уметност во амбасадите, Вашингтон; Конгресна библиотека ЛЦ-нцлц 01548

Djali në makinën për tjerrje, fabrika e pambukut Clyde, Karolina e Veriut, 1908
Kopje digjitale arkivore nga negativi digjital i botimit bardh e zi, 50,8 x 76,2 cm
Në pronësi të Arti në Ambasada, Washington, Biblioteka e Kongresit LC-nclc 01548

Terry Lynn [1975]

Terry Lynn and his twin brother Jerry Lynn are known for their collaborative paintings, drawings, and mixed media works depicting poetic scenes of the rural South under the name TWIN. The brothers recently embarked on separate explorations of their own personal creative identity.

Growing up in a tight-knit family it was only natural that relatives told stories to the brothers about growing up in rural communities across the southeastern United States. Those memories and reflections have become the brothers' visual vocabulary. Their historically narrative paintings depict an unidentifiable time period in black family life, with fields, churches, blues music, and family gatherings. Through choice of colors, urban marks that might be symbolic of hip hop or graffiti, and collaged items – be it cotton bolls, twill ticking, newspaper clippings, or glitter – the two take historic imagery and jolt it into the current century.

Terry Lynn holds a Bachelor of Fine Arts degree in studio art from the University of Memphis (Tennessee) and is working on his Master's degree from the University of Mississippi. Both brothers have exhibited widely across the U.S. and beyond.

www.davidluskgallery.com

Тери Лин [1975]

Тери Лин и неговиот брат близнак Џери Лин се познати по своите заеднички слики, цртежи и други уметнички дела во комбинирана техника, на кои се прикажани поетски сцени од руралниот југ на државата, под наслов Близнак. Од неодамна, браќата започнаа да работат посебно, обидувајќи се понатаму да го истражат својот личен креативен идентитет.

Браќата растеле во меѓусебно блиску поврзано семејство и било сосема природно, нивните роднини да им раскажуваат приказни за израснувањето во руралните заедници низ југоисточниот дел на Соединетите Држави. Токму тие сеќавања и прикази станале дел од визуелниот вокабулар на двајцата браќа. Нивните историски и наративни слики зборуваат за неидентификуваниот период на црниот семеен живот, прикажувајќи ги полињата, црквите, блуз музиката и семејните собири. Преку нивниот избор на бои, урбани знаци како симболи на хип хопот или графити и средствата за изработка на колажи – без разлика дали станува збор за памучни топчиња, пругасти ткаенини, исечоци од весници или светкави материјали – браќата успеваа историските слики и сеќавања да ги внесат во тековниот век.

Тери Лин има дипломирано студиска уметност на Универзитетот Мемфис (Тенеси), а моментално е на постдипломски студии на Универзитетот Мисисипи. Обајцата браќа имале бројни изложби насекаде низ САД и пошироко.

www.davidluskgallery.com

Terry Lynn [1975]

Terry Lynn dhe vëllai i tij binjak Jerry Lynn janë të njohur për pikturat e tyre të përbashkëta si dhe vizatimet, dhe veprat me teknika të përziera nën emrin TWIN, që përshkruajnë skena poetike të jugut rural. Vëllezërit kohët e fundit kanë hyrë në eksplorime të veçanta të identitetit të tyre personal krijues.

Të rritur në një familje me lidhje të fuqishme farefisnore, ishte më se e natyrshme që të afërmit t'u rrëfenin vëllezërve përralla në lidhje me jetën në mjediset rurale në juglindje të Shteteve të Bashkuara të Amerikës. Këto kujtime dhe reflektime janë bërë fjalori vizual i vëllezërve. Pikturat e tyre rrëfyese historike përshkruajnë një periudhë kohore të paidentifikueshme në jetën e familjeve zezake, me fusha, kisha, muzikë blluz, dhe tubime familjare. Përmes përzgjedhjes së ngjyrave, shenjave urbane që mund të jenë simbolikë e hip-hop-it apo mbishkrimeve, dhe kolazheve – qofshin ato topa pambuku të lulëzuara, pëlhura me vija, artikuj gazetash të prerë, ose shkëlqim – të dy marrin imazhet historike dhe i fusin në shekullin e tanishëm.

Terry Lynn ka diplomuar për arte të bukura në Universitetin Memphis (Tennessee) dhe po përgatit masterin në Universitetin e Mississippi-t. Të dy vëllezërit kanë pasur ekspozita të shumta në gjithë SHBA-në.

www.davidluskgallery.com

Journey, 2014. Mixed media on canvas, 50 x 65 ¼ in. Courtesy of the artist and David Lusk Gallery, Memphis, Tennessee
Патување, 2014. Различни техники на платно, 127 x 165,7 см. Во сопственост на авторот и Галеријата Дејвид Ласк во Мемфис, Тенеси
Udhëtimi, 2014. Teknika të përziera në pëlhurë, 127 x 165,7 cm. Në pronësi të artistit dhe Galerisë David Lusk, Memphis, Tennessee

Faith Ringgold [1930]

Faith Ringgold is a painter, mixed media sculptor, teacher, humanist, lecturer, and author of numerous award-winning children's books. Born in Harlem, New York, she became aware of racial and gender prejudices at an early age. She suffered from asthma as a child and was unable to attend school regularly. Nevertheless, she honed her artistic and intellectual skills. Blessed with a boundless imagination and a loving family, Ringgold has achieved what she set out to do. She embodies her mother's early admonishment, "You will have to work twice as hard to go half as far."

Ringgold's evolving artistry has taken many forms, ranging from social realism, performance art, soft sculpture, and children's books to her famous *Story Quilts*. Several themes underlie her work: the desire to raise awareness of the cultural heroes and beauty within African American culture, the myth of a white male-dominant society, and issues confronting all women. Ringgold is the recipient of more than seventy-five awards and honors, including the Simon Guggenheim Award for Painting and two National Endowment for the Arts awards in sculpture and painting. In 2004 she received the Visionary Woman Award from Moore College, The American Academy of Arts and Letters Award, and was a National Visionary Leadership Project honoree. Ringgold has been presented with seventeen Honorary Doctor of Fine Arts degrees.

Works by Ringgold are held in the permanent collections of numerous museums in the United States and abroad, including the Art Institute of Chicago, Illinois; the Baltimore Museum of Art, Maryland; the Boston Museum of Fine Art, Massachusetts; the High Museum, Atlanta, Georgia; the Metropolitan Museum of Art, New York City; the Museum of Modern Art, New York City; the National Museum of American Art, Washington, D.C.; the Philadelphia Museum of Art, Pennsylvania; The Studio Museum in Harlem, New York City; and the Victoria and Albert Museum, London, England.

Tar Beach, Ringgold's first children's book, won The Caldecott Award and was made into an animated short for HBO. The original *Story Quilt* is in the collection of The Solomon R. Guggenheim Museum, New York City. Two additional stories were made into animated shorts and appear regularly on Nickelodeon. Her artwork is featured on the Metropolitan Museum of Art's *Timeline of Art History*, a chronological, geographical, and thematic exploration of the most important art from around the world.

www.acagalleries.com and **www.faithringgold.com**

Фејт Ринголд [1930]

Фејт Ринголд е сликарка, скулпторка во различни материјали, учител, хуманист, предавач и автор на бројни детски книги, за кои има добивано многу награди. Таа е родена во Харлем, Њујорк и веќе на многу рана возраст била свесна за расните и полни предрасуди. Како дете страдала од астма и не била во состојба редовно да оди на училиште. Без разлика на сè, успеала да ја реализира својата уметничка и интелектуална дарба и способност. Благословена со неограничена фантазија и семејство што многу ја сака, Ринголд го постигнала она што го посакувала и планирала. Таа е отелотворение на советот што го добила од мајка си: "Ќе мора да работиш и да се трудиш два пати посилно, за да стасаш до половина на патот."

Постојано еволуирачкиот уметнички израз на Ринголд е присутен во голем број различни форми, започнувајќи од социјален реализам, изведувачка уметност, скулптура и детски книги, па сè до нејзините прочуени *Прекривки со приказни*. Основата за нејзиното творење ја даваат неколку теми: желбата за подигање на свеста за културните херои и убавини во рамки на американско – африканската култура, митот за општеството со кое доминира белиот маж и прашањата со кои се соочуваат сите жени. Ринголд е добитничка на повеќе од седумдесет и пет награди и признанија, вклучувајќи ја и наградата Симон Гугенхајм за најдобро уметничко дело, како и две награди за скулптурата и сликарството од Националната агенција за поддршка на уметноста. Во 2004 година ја добила наградата за жена визионер на Колеџот Мур, главната награда на Американската академија за уметност и книжевност, а добила и благодарница од Националниот проект за визионерско лидерство. До сега, Ринголд има добиено и седумнаесет почесни докторски титули во сферата на ликовната уметност.

Делата на Ринголд ќе ги најдете во трајните збирки и поставки на бројни музеи во Соединетите Држави и странство, вклучувајќи го и Институтот за уметност во Чикаго, Илиноис; Музејот на уметност Балтимор во Мериленд; Музејот на ликовна уметност во Бостон, Масачусетс; Главниот музеј во Атланта, Џорџија; њујоршкиот музеј на уметност Метрополитен ; Музејот на модерна уметност во Њујорк; Националниот музеј на американска уметност во Вашингтон; Музејот на ликовна уметност Филаделфија во Пенсилванија; Студискиот музеј во Харлем, Њујорк; и Музејот на Викторија и Алберт во Лондон, Англија.

За својата прва детска книга со наслов *Плажата од катран*, Ринголд ја освоила наградата Калдекот, а според истата книга бил изработен и краток анимиран филм за телевизиската мрежа ХБО. Оригиналната *Прекривка со приказна* е дел од колекцијата на Соломон Р. Гугенхајм музејот во Њујорк. Уште две од нејзините приказни се исто така искористени како тема за анимирани кратки филмови и истите редовно се емитуваат на телевизиската мрежа Никелодеон. Нејзините уметнички дела се дел од *Временската линија на историјата на уметноста* на њујоршкиот музеј на уметност Метрополитен, која претставува хронолошки, географски и тематски приказ на најважните уметнички дела од целиот свет.

www.acagalleries.com и **www.faithringgold.com**

Faith Ringgold [1930]

Faith Ringgold është një piktore, skulptore me teknika të përziera, mësimdhënëse, humaniste, ligjëruese dhe autore e shumë librave për fëmijë të vlerësuara me çmime të shumta. E lindur në Harlem, New York, që e re, u bë e vetëdijshme për paragjykimet racore dhe gjinore. Si fëmijë vuante nga astma dhe s'ka qenë në gjendje të ndjek shkollën rregullisht. Megjithatë, ka kultivuar aftësitë e saj artistike dhe intelektuale. E bekuar me një imagjinatë pa kufij dhe një familje të dashur, Ringgold ka arritur atë që i ka përcaktuar vetes. Ajo ndjek në çdo gjë këshillën e hershme të nënës së saj: "Do të duhet të punosh dy herë më tepër për të arritur gjysmën e rrugës."

Mjeshtëria e Ringgold ka marrë shumë forma, duke filluar nga realizmi social, arti i performancës, skulptura, dhe librat për fëmijë, e deri te vepra e saj e famshme *Jorganë me përralla*. Puna e saj ndjek disa tema: dëshirën për të rritur ndërgjegjësimin e heronjve kulturorë dhe bukurinë brenda kulturës afrikano-amerikane, mitin e një shoqërie të dominuar nga meshkujt e bardhë, dhe çështjet me të cilat përballen të gjitha gratë. Ringgold ka marrë mbi shtatëdhjetë e pesë çmime dhe mirënjohje, duke përfshirë çmimin Simon Guggenheim për pikturë dhe dy shpërblime nga Instituti nacional për mbështetje të artit për skulpturë dhe pikturë. Në vitin 2004 ajo mori çmimin e gruas vizionare nga Kolegji Moore, çmimin e Akademisë amerikane të arteve dhe letrave, si dhe mirënjohjen nga Projekti kombëtar i lidershipit vizionar. Ringgold-it i janë dhënë edhe shtatëmbëdhjetë tituj Doktor nderi i arteve të bukura.

Punimet e Ringgold mbahen në koleksionet e përhershme të muzeve të shumta në Shtetet e Bashkuara dhe jashtë vendit, duke përfshirë Institutin e Artit të Chicago-s, Illinois; Muzeun e artit në Baltimore, Maryland; Muzeun e arteve të bukura në Boston, Massachusetts; Muzeun e lartë, Atlanta, Georgia; Muzeun metropolitan të artit, New York; Muzeun e artit modern, New York; Muzeun kombëtar të artit amerikan, Washington; Muzeun e artit në Philadelphia, Pennsylvania; Muzeun Studio në Harlem, New York; dhe në Muzeun Viktoria dhe Albert, Londër, Angli.

Plazhi prej katrani, libri i parë për fëmijë i Ringgold, fitoi çmimin Caldecott dhe u adaptua si film i shkurtër i animuar për HBO. Origjinali i *Jorgan me përralla* gjendet në përmbledhjen e Muzeut Solomon R. Guggenheim në New York. Dy tregime të tjera janë adaptuar në filma të shkurtër të animuar dhe shfaqen rregullisht në Nickelodeon. Veprat e artit të saj janë të paraqitura në koleksionin e Muzeut metropolitan të arteve – *Paraqitja kronologjike e historisë së artit* – një eksplorim kronologjik, gjeografik dhe tematik i artit më të rëndësishëm nga e gjithë bota.

www.acagalleries.com dhe **www.faithringgold.com**

Jazz Stories: Mama Can Sing, Papa Can Blow #3, 1991
Acrylic on canvas with fabric border, 81 x 66 in.
Courtesy of the artist and ACA Galleries, New York, New York

Џез приказни: Мама знае да пее, а тато да свири #3, 1991
Акрилни бои на платно со платнени рабови, 205,7 x 167,6 см
Во сопственост на авторот и Галеријата АЦА од Њујорк, Њујорк

Tregime xhazi: mamaja mund të këndojë, babai mund të fryjë #3, 1991
Akrilik në kanavacë me rrethe pëlhure, 205,7 x 167,6 cm
Në pronësi të artistit dhe Galerisë ACA, New York, New York

Cynthia Schira [1934]

"In my weavings, I juxtapose visual fragments from a range of sources: traditional textile design, fine arts drawing, cultural images, and sometimes computer gibberish as symbolic of the meaningless chatter endemic in our world today. The complexity of these graphic relationships along with the morphing of the images by their translation into woven structures fascinates me and is made possible by my use of Photoshop, a CAD program, and the electronic Jacquard loom."

Cynthia Schira was born in Pittsfield, Massachusetts, in 1934. She received her Bachelor of Fine Arts degree in 1956 from the Rhode Island School of Design, Providence, and her Master of Fine Arts degree in 1967 from the University of Kansas, Lawrence. Her work is represented in major public collections, including those of the Metropolitan Museum of Art, New York City; the Philadelphia Museum of Art, Pennsylvania; the Renwick Gallery of the Smithsonian Institution, Washington, D.C.; and the Museum Bellerive, Zurich, Switzerland. Schira is the recipient of two National Endowment for the Arts grants, a Tiffany Grant, and an Honorary Doctorate of Fine Arts degree from the Rhode Island School of Design. In 2000 she was awarded a Gold Medal by the American Craft Council.

Синтија Шира [1934]

"Во моите дела се преплетуваат визуелни фрагменти од различни извори: традиционалниот текстилен дизајн, уметнички цртежи, слики што ја одразуваат нашата култура, а понекогаш и компјутерски брборења, како симбол на безначајната комуникација, ендемична за светот во кој живееме денес. Сложеноста на овие графички врски и односи, заедно со спојувањето на сликите преку нивно претворање во ткаени структури, е нешто што ме фасцинира, а истото е можно преку употребата на компјутерската алатка фотошоп, програмата за компјутерско дизајнирање ЦАД и електронската ткајачка машина."

Синтија Шира е родена во Пицфилд, Масачусетс, 1934 година. Во 1956 година дипломирала ликовна уметност на Факултетот за дизајн Роуд Ајленд во Провиденс, а постдипломските студии ги завршила во 1967 година на Универзитетот Канзас во Лоренс. Нејзините уметнички дела се дел од поголем број важни јавни уметнички колекции, вклучувајќи ги и оние на Метрополитен музејот на уметност во Њујорк; Музејот на уметност Филаделфија во Пенсилванија; Галеријата Ренвик при Институтот Смитсонијан во Вашингтон; и Музејот Белериве во Цирих, Швајцарија. Шира е добитник на два грантови од Националната агенција за поддршка на уметноста, таканареченото Тифани грант, како и на почесна докторска титула за ликовна уметност од Факултетот за дизајн Роуд Ајленд. Во 2000 година го добила и Златниот медал што го доделува Американскиот уметнички совет.

Cynthia Schira [1934]

"Në thurjet e mia, ballafaqoj fragmente vizuale nga një sërë burimesh: dizajn tradicional i pëlhurës, art vizatimor, imazhe kulturore, dhe nganjëherë dërdëllisje kompjuterike si simbolikë e kërcëllimës të pakuptimtë, endemike në botën tonë të sotme. Kompleksiteti i këtyre marrëdhënieve grafike, së bashku me transformimin e imazheve përmes përkthimit të tyre në strukturat e endura më magjepsin – gjë që është bërë e mundur nga përdorimi i Photoshop, një program CAD, dhe gjergjefit elektronik për xhakard."

Cynthia Schira ka lindur në Pittsfield, Massachusetts në vitin 1934. Ka diplomuar në 1956 për arte të bukura në Fakultetin e dizajnit në Rhode Island, Providence, dhe ka marrë Masterin e arteve të bukura në vitin 1967 në Universitetin e Kansas, Lawrence. Puna e saj është e përfaqësuar në koleksionet e mëdha publike, duke përfshirë ato të Muzeut metropolitan të artit, New York; Muzen e artit në Philadelphia, Pennsylvania; Galerisë Renwick të Institucionit Smithsonian, Washington; dhe të Muzeut Bellerive, Cyrih, Zvicër. Schira ka marrë dy grante nga Instituti nacional për mbështetje të artit, një Grant Tiffany, dhe një titull Doktor nderi i arteve të bukura nga Fakulteti i dizajnit në Rhode Island. Në vitin 2000, Këshilli i artizanatit amerikan i ndau Medalje të artë.

Sojourn from Intersecting Traditions, 2002. Jacquard woven cotton and linen, 41 x 29 in. Courtesy of the artist, Westport, Connecticut
Посета од преплетувачките традиции, 2002. Ткаен памук и платно, 104,1 x 73,7 см. Во сопственост на авторот, Вестпорт, Конетикат
Qëndrim në ndërthurjen e traditave, 2002. Xhakardë e endur pambuku dhe liri, 104,1 x 73,7 cm. Në pronësi të artistit, Westport, Connecticut

Warren Seelig [1946]

"The idea of a textile is for me a phenomenon [that] has its source in the magic I experienced when weaving my first length of cloth. Through the accumulation of thousands of intersecting threads, I observed the growth of an energy field, which for me was organic and alive, where its true life was not represented on the surface of the cloth, but hidden within."

Warren Seelig, and his partner and wife Sherrie Gibson, have collaborated in the design and development of commission projects and installations throughout the United States and abroad. Seelig earned a Bachelor of Science degree from the Philadelphia College of Textiles and Science (Pennsylvania) and a Master of Fine Arts degree from the Cranbrook Academy of Art, Bloomfield, Michigan. He is the recipient of two individual fellowships from the National Endowment for the Arts and three fellowships from the Pennsylvania Council on the Arts. Seelig is a distinguished visiting professor in the Fibers/Mixed Media program at the University of the Arts in Philadelphia, Pennsylvania. His work has been included in numerous museum exhibitions, including venues in the U.S., Europe, Japan, and Korea, and can be found in many museum, college, private, and corporate collections. He is also a regular visiting critic at the Rhode Island School of Design, Providence, Rhode Island, and is a mentor in the graduate program at Maine College of Art, Portland. The couple lives and works in Rockland, Maine.

www.warrenseelig.com

Ворен Силиг [1946]

"Целокупниот концепт на текстилот, за мене претставува феномен, кој произлегува од магијата што јас лично ја доживеав кога завршив со ткаењето на моето прво парче ткаенина. Преку здружувањето на илјадници преплетувачки нишки, можев да го следам растот на едно енергетско поле, кое го видов како нешто органско и живо, чиј вистински живот не беше претставен на површината на ткаенината, туку скриен длабоко внатре во неа."

Ворен Силиг и неговата сопруга и партнер Шери Гибсон, веќе долго време соработуваат во сферата на дизајнот, развојот и изработката на различни дела, проекти и инсталации, насекаде низ Соединетите Американски Држави и во странство. Својата научна универзитетска диплома, Силиг ја добил на Колеџот Филаделфија за текстил и наука (Пенсилванија), а постдипломските студии по ликовна уметност ги завршил на Кренбрук академијата за уметност во Блумфилд, Мичиген. Тој е добитник на две различни стипендии од Националната агенција за поддршка на уметноста и три стипендии од Советот за уметност во Пенсилванија. Силиг е истакнат вонреден професор на Катедрата за текстил и комбинирани медиуми на Факултетот за уметност во Филаделфија, Пенсилванија. Неговите дела се дел од бројни музејски изложби во САД, Европа, Јапонија и Кореа, а присутни се и во голем број музејски, универзитетски, приватни и деловни уметнички колекции. Тој е и редовен експерт-критичар на Училиштето за дизајн Роуд Ајленд во Провиденс на Роуд Ајленд, како и ментор на додипломската студиска програма на Уметничкиот колеџ Мејн во Портланд. Заедно со сопругата сега живее и твори во Рокленд, Мејн.

www.warrenseelig.com

Warren Seelig [1946]

"Ideja e një pëlhure për mua është një fenomen që buron nga magjia që e kam përjetuar kur kam thurur pëlhurën e parë. Përmes akumulimit të mijëra fijeve të ndërthurura, kam vërejtur rritjen e një fushe të energjisë, e cila për mua ishte organike dhe e gjallë, ku jeta e saj e vërtetë nuk ishte e përfaqësuar në sipërfaqen e pëlhurës, por e fshehur brenda saj."

Warren Seelig dhe partnerja dhe gruaja e tij Sherrie Gibson, kanë bashkëpunuar në hartimin dhe zhvillimin e projekteve dhe ekspozitave në gjithë Shtetet e Bashkuara dhe jashtë vendit. Seelig ka diplomuar në Kolegjin e tekstilit dhe shkencës në Philadelphia (Pennsylvania) dhe ka mbaruar studimet master për arte të bukura në Akademinë e arteve Cranbrook në Bloomfield, Michigan. Ka fituar dy bursa individuale nga Instituti nacional për mbështetje të artit dhe tri bursa nga Këshilli i arteve i Pennsylvania-s. Seelig është profesor i çrregullt i shquar në Programin e fibrave/teknikave të përziera në Universitetin e arteve në Philadelphia, Pennsylvania. Puna e tij është paraqitur në ekspozita të shumta muzeale, në shtete të SHBA-së, Evropë, Japoni dhe Kore, dhe punimet e tij mund të gjenden në shumë koleksione muzeale, të kolegjeve, në ato private dhe të korporatave. Është gjithashtu një kritik i rregullt në Shkollën e dizajnit në Rhode Island, Providence, dhe është mentor në programin deri diplomik në Kolegjin e artit Maine në Portland. Çifti jeton dhe punon në Rockland, Maine.

www.warrenseelig.com

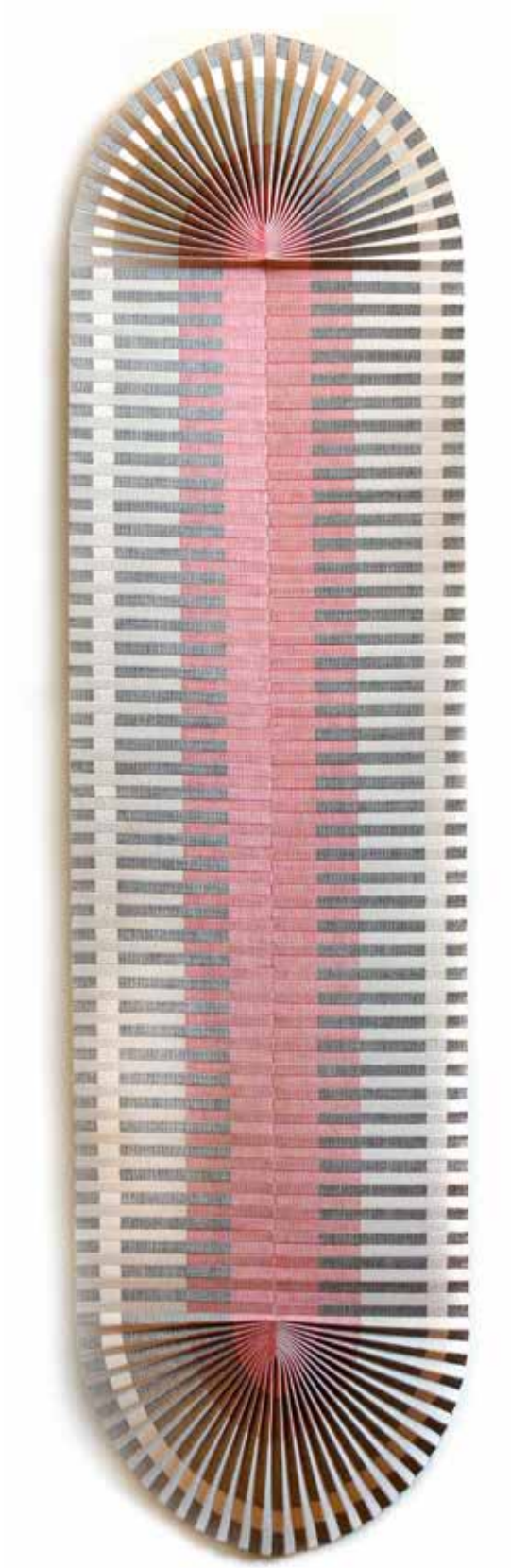

Cincture #7, 1980. Cotton double cloth, rigid vinyl skeleton, 68 x 18 x ¾ in. Collection of Robert L. Pfannebecker
Појас #7, 1980. Памучно двојно платно врз крут пластичен костур, 172,7 x 45,7 x 1,9 см. Од колекцијата на Роберт Л. Фанбекер
Rrip litari # 7, 1980. Pëlhurë e dyfishtë pambuku, kornizë prej vinyli të ngurtë, 172,7 x 45,7 x 1,9 cm. Koleksion i Robert L. Pfannebecker

Anonymous

In the nineteenth century, Philadelphia, Pennsylvania, was one of the nation's textile centers – bleaching, weaving, knitting, and printing fabrics of all kinds for consumers around the country. And if there was a Cotton King of Philadelphia, it was David Sands Brown (1800-1877), who ran a conglomerate of companies clustered around the Delaware River in Philadelphia and Gloucester City, New Jersey. Most Philadelphia area producers were small family-owned companies that nimbly filled niche markets. But Brown was from New England where corporate models reigned, and he established the Washington Manufacturing Company to make his cloth, and each of its two huge mills had more than seven-hundred windows. Interlocking companies, like the Gloucester Manufacturing Company and the Gloucester Gingham Mills performed other tasks; Ancona Printing did the dye work, and David S. Brown & Company did the sales.

www.thehistoryteller.com/2011/reports

Непознат автор

Во деветнаесеттиот век, Филаделфија во Пенсилванија беше еден од главните текстилни центри за белење, ткаење, плетење и печатење текстил од секаков вид, за потребите на потрошувачите од целата држава. Кога воопшто би постоел крал на памукот во Филаделфија, тогаш тоа веројатно би бил Дејвид Сендс Браун (1800-1877), кој водел еден конгломерат на компании, распоредени по течението на реката Делавер во Филаделфија и во Глочестер Сити, Њу Џерси. Повеќето производители на текстил во Филаделфија биле мали семејни претпријатија, кои покривале мали, ограничени сегменти од пазарот. Меѓутоа, Браун потекнувал од Нова Англија, каде владееле корпоративните модели и затоа тој ја основал текстилната компанија Вашингтон, а зградите на обата негови производствени погони имале по повеќе од седумстотини прозорци. Другите фирми со кои соработувал, како производното претпријатие Глочестер и текстилната фабрика Глочестер Гингам, биле задолжени за останатите производни задачи. Печатницата Анкона била одговорна за боење на текстилот, а фирмата Дејвид С. Браун и друштво била задолжена за продажбата.

www.thehistoryteller.com/2011/reports

Anonim

Në shekullin e nëntëmbëdhjetë, Philadelphia në Pennsylvania ka qenë një nga qendrat e tekstilit për zbardhje, endje, thurje, dhe printim të pëlhurës të të gjitha llojeve për konsumatorët mbarë vendit. Po të kishte pasur një mbret pambuku të Philadelphia-s, ky do të kishte qenë David Sands Brown (1800-1877), i cili ka drejtuar një konglomerat kompanish të vendosura rreth lumit Delaware në Philadelphia dhe në Gloucester City, New Jersey. Shumica e prodhuesve në zonën e Philadelphia-s ishin kompani të vogla familjare që kanë mbuluar segmente të vogla e të kufizuara të tregut. Por Brown ishte nga Anglia e Re, ku mbretëronin modelet e korporatave, dhe themeloi kompaninë Washington Manifacturing për të prodhuar pëlhurën e tij dhe secila nga dy fabrikat e tij kishin nga shtatëqind dritare. Kompanitë Gloucester Manufacturing dhe Gloucester Gingham Mills kryenin detyra të tjera; Ancona Printing ka bërë punën e ngjyrosjes, dhe David S. Brown & Company është marrë me shitjen.

www.thehistoryteller.com/2011/reports

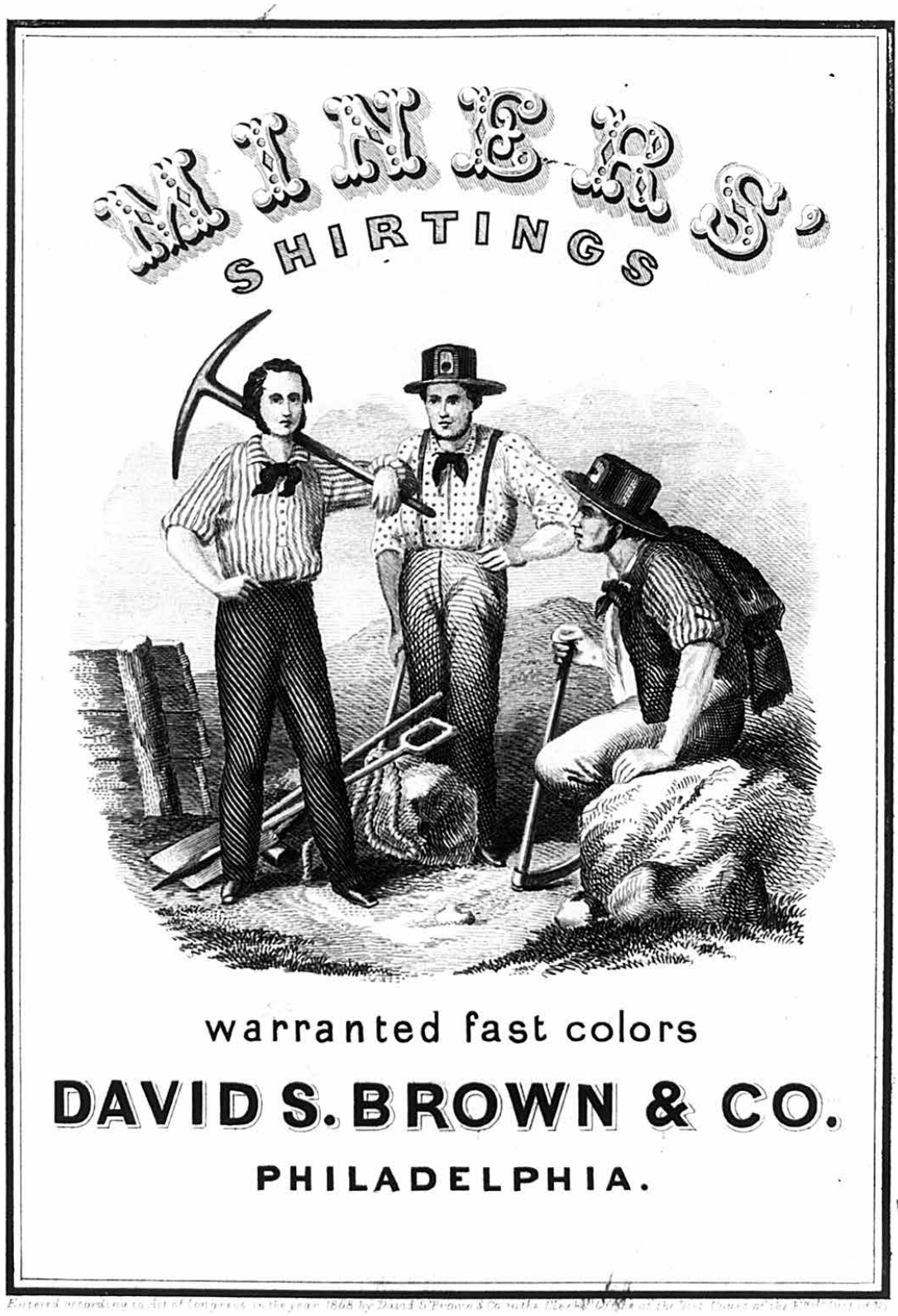

Miners' Shirtings, David S. Brown & Co., Philadelphia, ca. 1868
Archival digital print from black and white film copy negative of original woodcut, 14 x 12 in.
Courtesy of Art in Embassies, Washington, D.C.; Library of Congress LC USZ62 23761

Рударски кошули, Давид С. Браун & Ко., Филаделфија, околу 1868 година
Архивски дигитален отпечаток од црно бел негатив од оригиналната резба, 35,6 x 30,5 см
Во сопственост на Уметност во амбасадите, Вашингтон; Конгресна библиотека ЛС УС362 23761

Këmishat e minatorëve, David S. Brown & Co, Philadelphia, 1868
Kopje digjitale arkivore nga negativi bardh e zi i shtypur në gdhendjen origjinale në dru, 35,6 x 30,5 cm
Në pronësi të Arti në Ambasada, Washington, Biblioteka e Kongresit LC USZ62 23761

Anonymous

Philadelphia, Pennsylvania's textile village of Manayunk, rapidly emerged during the 1820s and 1830s, completely transforming a quiet bank of the Schuylkill River. The growing textile production in this new mill town attracted families of immigrants from the English, Irish, and German textile regions. Already familiar with mechanized textile mills and the accompanying working conditions, this workforce could literally step from the boat to the mill. The Manayunk textile mill owners actively sought the pool of immigrant labor, which offered not only the desirable commodity of women's and children's unskilled hands, but also older boys and men experienced with the mechanics of spinners, carders, and mules – all available for the choosing. Families crossed the Atlantic specifically for work in Manayunk and their members, often as young as age seven, entered the mill. The new mill town also drew a population of experienced workers from various American textile mills.

With family or partner management, Philadelphia mill owners also enjoyed flexibility in the type of textile products to spin, weave, dye and/or print. In contrast with the Lowell mills where only one type of fabric was woven, production in the Manayunk textile mills evolved to produce highly specialized goods like tweeds, jeans, plaids, blankets, shawls, zephyrs, and cottonades, often within one mill complex. The first decades following the turn of the twentieth century were prosperous years for industrial America, especially Philadelphia, giving rise to its reputation as "Workshop of the World." Textile production remained the predominant industry in Manayunk up to the years surrounding the Depression, when loss of markets, labor unrest, and the relocation of companies to plants in the southern and western states began a slow erosion of the industry.

Adapted from:
www.workshopoftheworld.com/manayunk/manayunk.html

Непознат автор

Селото Манајунк, како центар на текстилната индустрија во Филаделфија, Пенсилванија, нагло започнало да се развива во текот на 1820-тите и 1830-тите години, што довело до целосна трансформација на мирниот брег по течението на реката Шујкил. Зголеменото производство во овој нов град на текстилот, било причината за населувањето на многу семејства, доселеници од текстилните региони во Англија, Ирска и Германија. Веќе запознати со механизираното текстилно производство и придружните работни услови, овие луѓе биле во состојба, буквално по слегувањето од бродовите, веднаш да започнат со работа во текстилните погони. Сопствениците на текстилната фабрика Манајунк, биле во постојана потрага по нови вработени меѓу емигрантската работна сила, меѓу кои имало жени и деца без посебни квалификации и работно искуство, но и постари момчиња и мажи, искусни во работењето со различните машини во текстилната индустрија, кои се употребувале во тој период. Многу семејства го минувале Атлантскиот океан само за да работат во текстилната индустрија во Манајунк, а во погоните биле вработувани дури и деца на седумгодишна возраст. Поради брзиот развој на текстилната индустрија, во градот сè повеќе започнале да пристигнуваат и други искусни работници од другите текстилни погони низ Америка.

Како резултат на семејното или партнерско управување со деловното работење, сопствениците на фабриката Филаделфија можеле да бидат многу флексибилни во однос на видот на текстил и текстилни производи што се произведувале, како и во однос на нивното боење и печатење. Во споредба со текстилната фабрика Ловел, каде се произведувал само еден единствен вид на ткаенина, производството во Манајунк постојано еволуирало и се нуделе и специјализирани стоки и производи, како на пример твидови, карирано и тексас платно, ќебиња, шалови и други лесни и памучни платна и производи, и тоа во рамки на еден ист текстилен производен погон. Првите неколку децении од новиот дваесетти век, биле просперитетни години за индустриското сектор во Америка, а особено во Филаделфија, која се повеќе била препознавана како еден вид "Светска работилница". Текстилното производство било најдоминантниот индустриски сектор во Манајунк, сè до периодот на големата економска депресија, по што следела постепена ерозија на индустријата, поради губењето на пазарите, незадоволството на работниците и префрлањето на компаниите и нивното производство во новите фабрики во државите од јужниот и западниот дел на САД.

Обработениот текст е преземен од:
www.workshopoftheworld.com/manayunk/manayunk.html

Anonim

Në Philadelphia, fshati i tekstilit Manayunk në Pennsylvania u zhvillua shpejtë gjatë viteve 1820 dhe 1830, duke shkaktuar një transformim total të bregut të qetë të lumit Schuylkill. Prodhimi në rritje i tekstilit në këtë qytet ka tërhequr familjet e emigrantëve nga rajonet e tekstilit nga Anglia, Irlanda dhe Gjermania. Tashmë të njoftuar me fabrikat e mekanizuara të tekstilit dhe kushtet e punës, kjo fuqi punëtore mundej realisht të kalonte drejtpërdrejt nga anija në fabrikë. Pronarët e fabrikës të tekstilit në Manayunk në mënyrë aktive kërkonin grupet e emigrantëve për punë, të cilët ofronin jo vetëm komoditetin e dëshiruar të duarve të pakualifikuara të grave dhe fëmijëve, por edhe djem dhe burra me përvojë me mekanikën në dispozicion. Familjet kalonin Atlantikun me qëllimin e vetëm të punojnë në Manayunk dhe pjesëtarët e tyre, madje edhe ata të moshës shtatëvjeçare, fitonin punë në fabrikë. Qyteti i ri i fabrikave për përpunimin e tekstilit gjithashtu kishte tërhequr edhe një popullsi punëtorësh me përvojë nga fabrika të rajoneve të ndryshme amerikane.

Menaxhimi familjar ose në partneritet, iu jepte pronarëve të fabrikave fleksibilitetin në përzgjedhjen e tekstilit për tjerrje, thurje, ngjyrosje dhe/ose shtypje. Për dallim nga fabrikat Lowell, ku është thurur vetëm një lloj pëlhure, prodhimtaria në fabrikat e tekstilit Manayunk është zhvilluar deri në atë shkallë sa për të prodhuar mallra shumë të specializuara si kostume të lehta, xhinse, karo, batanije, shalle, zefir dhe mbathje pambuku, shpesh brenda një kompleksi të vetëm. Dekadat e para të shekullit njëzet ishin vite të begatshme për Amerikën industriale, veçanërisht për Philadelphia-n, duke i ngritur reputacionin si "Punëtori e Botës." Prodhimi i tekstilit mbeti industria dominante në Manayunk deri në vitet e Depresionit, kur humbja e tregjeve, trazirat në tregun e punës, si dhe zhvendosja e kompanive dhe prodhimtarisë në shtetet jugore dhe perëndimore shkaktuan një erozion të ngadaltë të industrisë.

Përshtatur nga:
www.workshopoftheworld.com/manayunk/manayunk.html

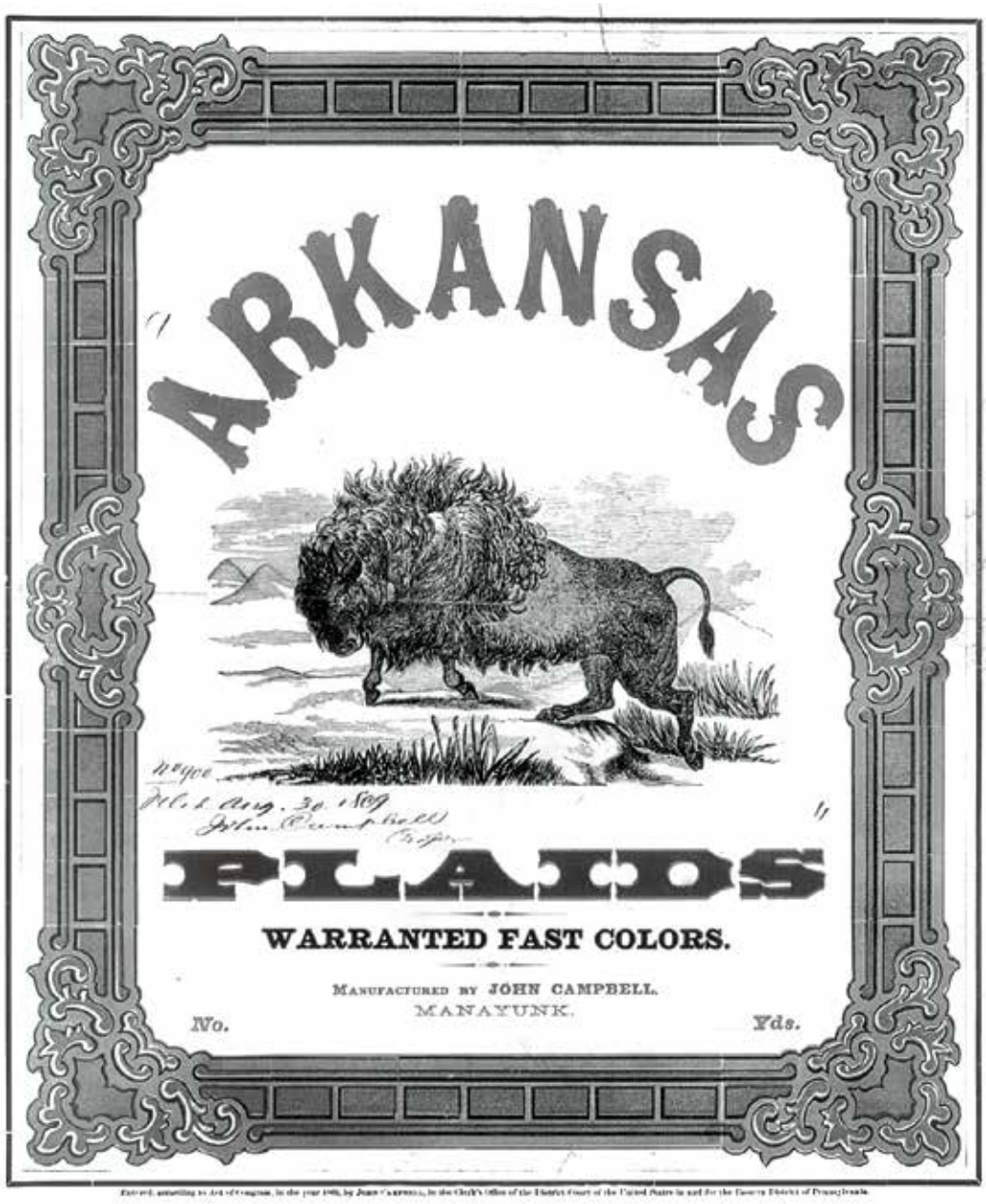

Arkansas Plaids, ca. 1869 (from the John Campbell Mill)
Archival pigment print from black and white film copy negative of original lithograph, 14 x 12 in.
Courtesy of Art in Embassies, Washington, D.C.; Library of Congress LC USZ62 47376

Карирани ткаенини од Арканзас, околу 1869 година (од текстилниот погон на Џон Кемпбел)
Архивски пигментиран отпечаток од црно бел негатив од оригиналната литографија, 35,6 x 30,5 см
Во сопственост на Уметност во амбасадите, Вашингтон; Конгресна библиотека LC USZ62 47376

Arkansas Plaids, ca. 1869 (nga fabrika John Campbell)
Kopje arkivore nga negativi i botimit bardh e zi i litografisë origjinale, 35,6 x 30,5 cm
Në pronësi të Arti në Ambasada, Washington, Biblioteka e Kongresit LC USZ62 47376

Anonymous

At its peak around 1920, the city of New Bedford, Massachusetts, had about seventy textile mills, with over 3.7 million spindles operated by twenty-eight establishments, including the Boott Manufacturing Company. At that time, New Bedford was among the leading cotton textile centers in the United States. Today there are approximately eighteen mills left in the city.

https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_mills_in_New_Bedford,_Massachusetts

Непознат автор

Во својот најуспешен период околу 1920 година, во градот Нов Бедфорд, Масачусетс, имало околу седумдесет погони за производство на текстил, со преку 3,7 милиони вретена во дваесет и седум ткајачници, меѓу кои била и фабриката Бут. Во тоа време, Нов Бедфорд бил еден од водечките центри на памучната индустрија во САД. Денес, во овој ист град има осумнаесет текстилни фабрики.

https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_mills_in_New_Bedford,_Massachusetts

Anonim

Në kulmin e lulzimit të tij rreth vitit 1920, qyteti New Bedford, Massachusetts, kishte rreth shtatëdhjetë fabrika të tekstilit me mbi 3.7 milion njësi për prodhim të penjve që drejtoheshin nga njëzet e tetë institucione për përpunim të tekstilit, duke përfshirë edhe kompaninë Boott Manifacturing. Në atë kohë, New Bedford ishte ndër qendrat kryesore të tekstilit të pambukut në Shtetet e Bashkuara. Sot kanë mbetur rreth tetëmbëdhjetë fabrika në këtë qytet.

https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_mills_in_New_Bedford,_Massachusetts

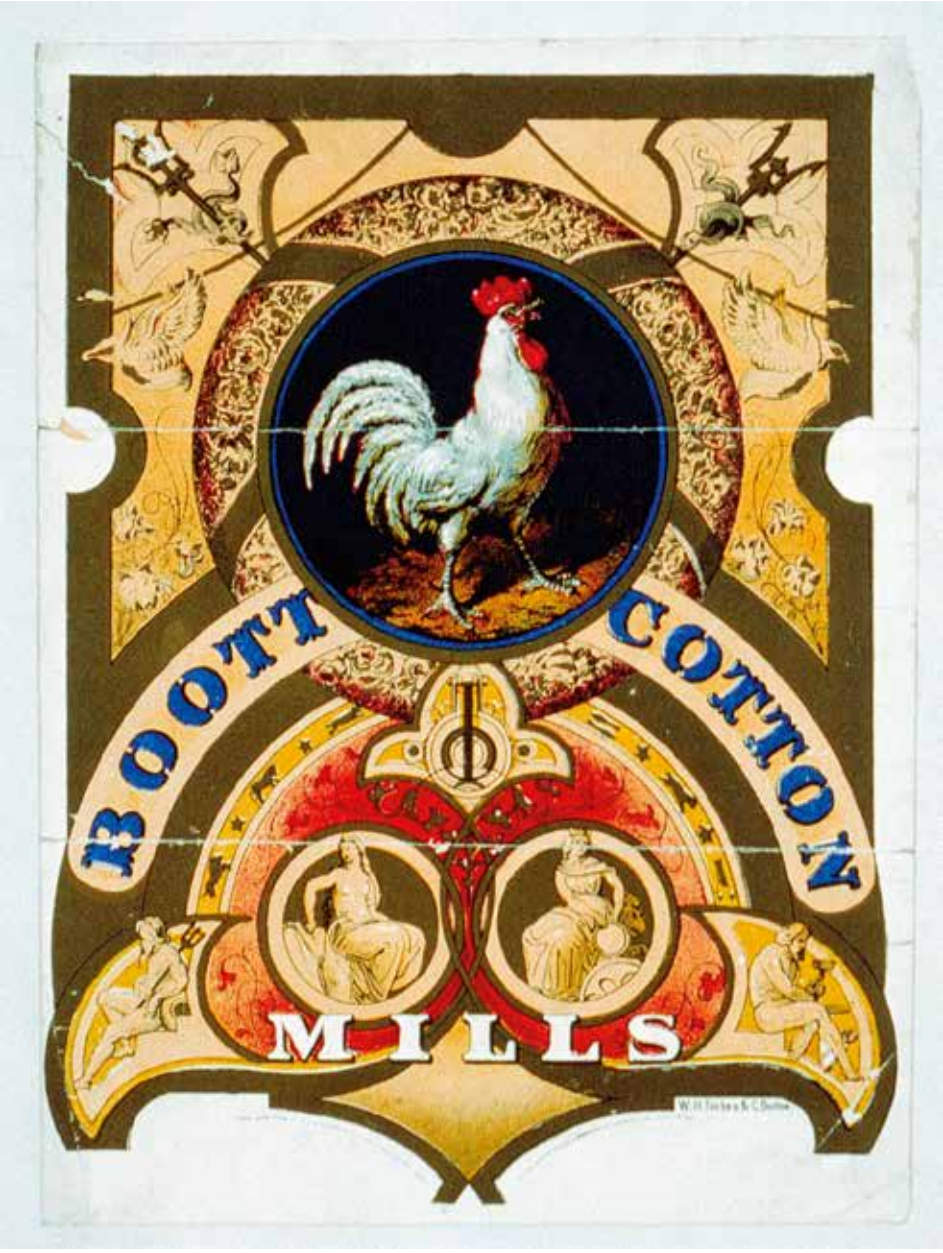

Boott Cotton Mills, ca. 1870
Archival pigment print from color film copy slide of original lithograph, 14 x 12 in.
Courtesy of Art in Embassies, Washington, D.C.; Library of Congress LC USZC2 62

Фабрика за памучни производи Бут, околу 1870 година
Архивски пигментиран отпечаток од слајд во боја од оригиналната литографија, 35,6 x 30,5 см
Во сопственост на Уметност во амбасадите, Вашингтон; Конгресна библиотека LC USZC2 62

Fabrika e pambukut Boott, 1870
Kopje arkivore nga negativi me ngjyrë i litografisë origjinale, 35,6 x 30,5 cm
Në pronësi të Arti në Ambasada, Washington; Biblioteka e Kongresit LC USZC2 62

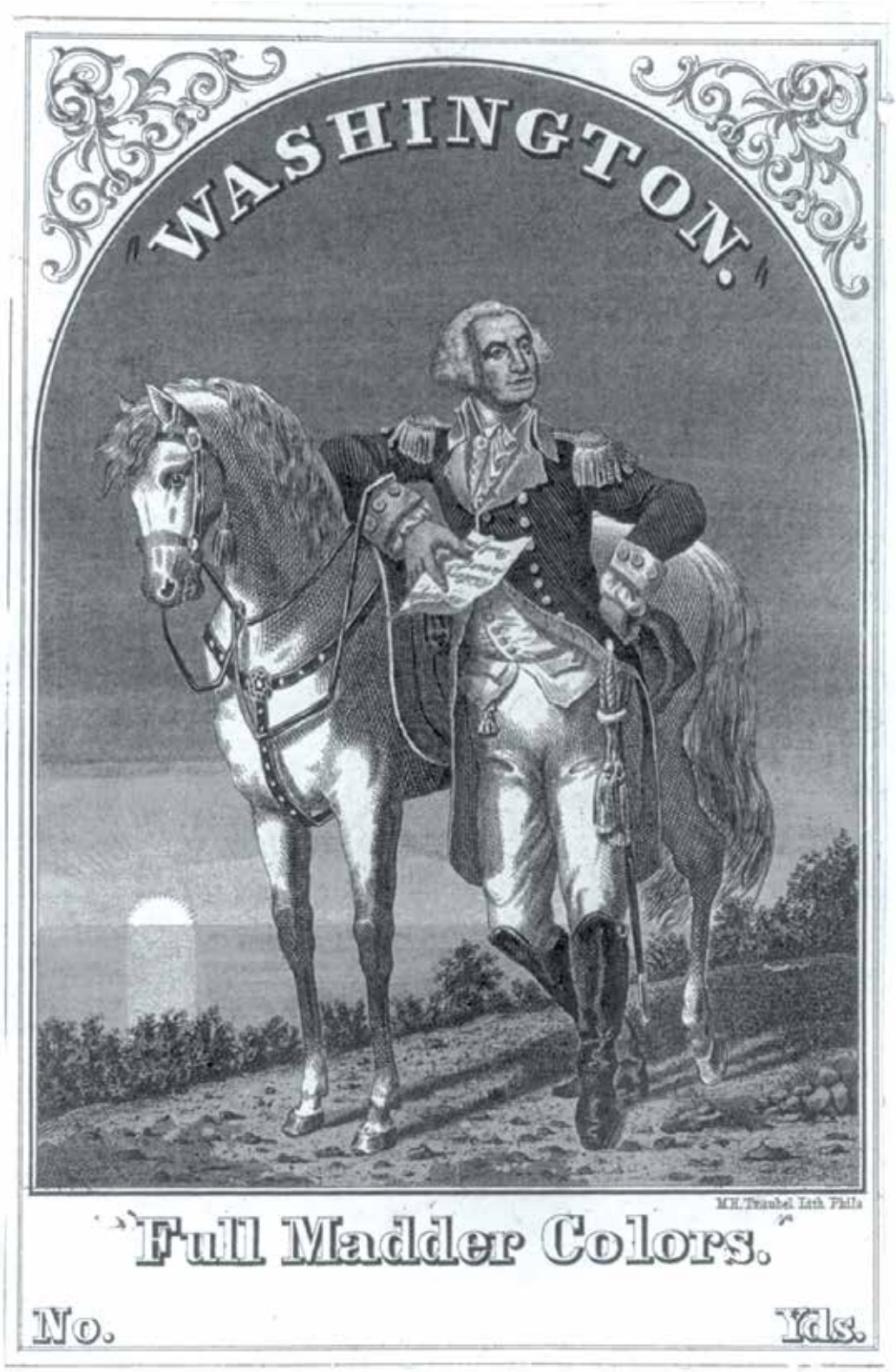

Washington, Full Madder Colors, between 1830 and 1900
Archival digital print from black and white film negative of original engraving, 14 x 12 in.
Courtesy of Art in Embassies, Washington, D.C.; Library of Congress LC USZ62 51242

Вашингтон, Полни Мадер бои, помеѓу 1830 и 1900 година
Архивски дигитален отпечаток од црно бел негатив од оригиналната гравура, 35,6 x 30,5 см
Во сопственост на Уметност во амбасадите, Вашингтон; Конгресна библиотека LC USZ62 51242

Ngjyra të plota të kuqe, mes 1830 dhe 1900
Kopje digjitale arkivore nga negativi i botimit bardh e zi të pllakës origjinale, 35,6 x 30,5 cm
Në pronësi të Arti në Ambasada, Washington, Biblioteka e Kongresit LC USZ62 51242

The Presentation of Archival Images

These copy prints were made from negatives that have been cleaned and slightly altered to reflect the original appearance of the nineteen century lithographs and engravings. They have been included as examples of different ways in which to present images of archival materials too ephemeral to circulate in their original form.

You can see the results of these different approaches in the examples provided for *Young American Denims* and *Double Warp Velocipede Brand.*

Презентација на архивски фотографии

Овие печатени копии беа направени од негативи, кои беа исчистени и малку променети за да го одразат оригиналниот изглед на литографиите и гравурите од деветнаесеттиот век. Тие се користат како начин за презентирање на архивските материјали, кои се премногу кревки и ретки за да циркулираат во нивната оригинална форма.

Резултатите од овие различни пристапи може да ги видите во примерите на *Тексас Млада Америка* и *Марката"Велосипед" за штоф со дупло ткаење.*

Prezantimi i fotografive arkivore

Këto kopje të shtypura janë bërë nga negativët, që paraprakisht janë pastruar dhe ndryshuar për të reflektuar pamjen origjinale të litografive dhe gravurave të shekullit të nëntëmbëdhjetë. Të njëjtat janë përfshirë si shembuj të mënyrave të ndryshme për të prezantuar fotografi të materialeve arkivore, që janë tepër të brishta dhe të rralla për të qarkulluar në formën e tyre origjinale.

Rezultatet e këtyre qasjeve mund t'i shihni në shembujt e dhënë për *Xhinse Amerika e re* dhe *Brendi "Triçikël" për pëlhurë me thurje të dyfishtë.*

Anonymous

A Brief History of American Denim

In the late 18th century, men's clothing was fashioned from jeans cloth, made entirely of cotton. While this fabric gained popularity for its repeat wash durability, the introduction and quick rise of denim followed. While the two fabrics were similar, denim, a fabric of French origin and made of heavy twill, was more expensive and stronger than jean cloth. In 19th century America, jean and denim also had two different sartorial uses. Denim identifiably became the "working men's" uniform; men in engineering and blue collar trades wore utilitarian overall style denim to work. Trousers were fashioned in jean, reserved for social outings.

Flash forward to the discovery and widespread use of denim as a permanent staple in every American's life following San Francisco's 1850 Gold Rush. After arriving in 1853, Levi Strauss, German immigrant and soon-to-be American entrepreneur, teamed up with Jacob Davis, an American tailor who brought with him the idea of adding metal rivets, to secure a patent for "Improvement in Fastening Pocket-Openings" in 1873. Levi Strauss & Co. began utilizing the best denim of the time and soon established themselves as the pioneer of American denim. The rest that follows is history.

Adapted from:
https://makersrow.com/blog/2015/06/the-reinvention-of-american-denim-from-levis-to-today/

Непознат автор

Краток историјат на американското тексас платно

Кон крајот на 18-тиот век, машката облека се изработувала од јутено платно, направено целосно од памук. И покрај тоа што овој материјал се здобил со голема популарност поради неговата издржливост, наскоро следел големиот подем на тексасот. Иако обата материјали биле слични, тексасот, како ткаенина од француско потекло со јако дијагонално ткаење, бил поскап и поиздржлив од јутеното платно. Во Америка, во 19-тиот век, јутеното и тексас платното, исто така, биле користени за различни кројачки цели и намени. Тексасот сè повеќе станувал препознатлив, како униформа на "работниот човек". Вработените во градежната индустрија и другите ниско квалификувани работници, на работното место носеле исти работни комбинезони, изработени од тексас платно. Во тоа време, панталоните се шиеле од јутено платно, а се носеле во социјални пригоди.

Повторното откритие на тексасот и неговото распространување како општо прифатен материјал, за облеката на американците во сите животни сфери и пригоди, уследил по таканаречената златна грозница од 1850 година во Сан Франциско. По пристигнувањето во САД во 1853 година, Ливај Штраус, инаку германски доселеник, кој набргу потоа станал успешен американски претприемач, ги здружил силите со американскиот кројач Џејкоб Дејвис и заедно ја смислиле идејата за додавање метални нитни, по што го патентирале и нивниот изум на "подобрено прицврстување на џебните отвори" во 1873 година. Компанијата Levi Strauss & Co почнала да го произведува најквалитетниот тексас материјал во тоа време и набргу потоа, прераснала во водечки производител на облека сошиена од тексас платно во Америка. Сето останато што следело понатаму, е веќе дел од историјата.

Обработениот текст е преземен од:
https://makersrow.com/blog/2015/06/the-reinvention-of-american-denim-from-levis-to-today/

Anonim

Një histori e shkurtër e pëlhurës amerikane për xhinse

Në fund të shekullit 18-të, veshja e burrave dizenjohej nga pëlhura e xhinsit, e bërë tërësisht nga pambuku. Derisa kjo pëlhurë fitoi popullaritet për shkak të qëndrueshmërisë së saj ndaj larjeve të shpeshta, shpejt pasoi edhe përdorimi dhe zhvillimi i llojit denim. Edhe pse këto dy pëlhura ishin të ngjashme, denimi, pëlhurë me origjinë franceze dhe e bërë me thurje të shpeshtë diagonale, ishte më i shtrenjtë dhe më i fortë se xhinsi. Në Amerikën e shekullit 19, denimi dhe xhinsi gjithashtu kishin dy përdorime të ndryshme të stilit. Denimi u bë simbol identifikues i uniformave të "burrave punëtorë", ndërsa përdorej më tepër nga punonjësit në inxhinieri dhe në zyra. Pantollonet përpunoheshin nga xhinsi dhe përdoreshin në raste shoqërimi.

Denimi u bë me shpejtësi të madhe pjesë e jetës së çdo amerikani falë periudhës për kërkim të arit në San Francisko në vitin 1850, të njohur si Gold Rush. Pas ardhjes në SHBA në vitin 1853, Levi Strauss, një emigrant gjerman i cili së shpejti do të bëhej një sipërmarrës amerikan, u bashkua me Jacob Davis-in, një rrobaqepës amerikan i cili solli idenë për të shtuar thumba metalike, për të siguruar në vitin 1873 një patentë për "Përmirësimin e mbërthimit të xhepave". Levi Strauss & Co. filloi të përdor denimin më të mirë të kohës dhe së shpejti u pozicionuan si pionierë të denimit amerikan. Pjesa tjetër që pason është histori.

Përshtatur nga:
https://makersrow.com/blog/2015/06/the-reinvention-of-american-denim-from-levis-to-today/

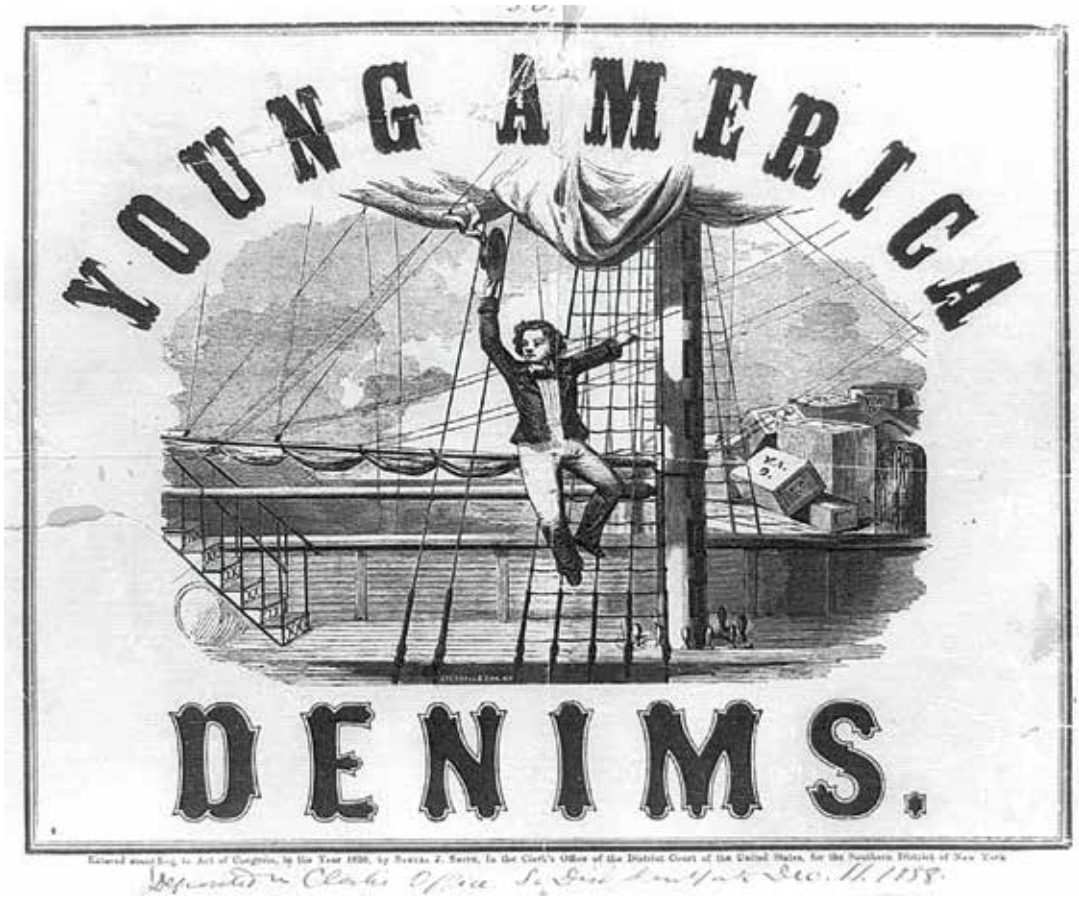

Young America Denims, ca. 1858

Archival pigment print of black and white film copy negative of original engraving, 14 x 18 ¾ in. Advertising label showing boy on rigging of ship. Engraving by Everdell & Son. Courtesy of Art in Embassies, Washington, D.C.; Library of Congress LC USZ62 90697

Тексас Млада Америка, околу 1858 година

Архивски пигментиран отпечаток од црно бел негатив од оригиналната гравура, 35,6 x 47,6 см. Рекламна етикета на која е прикажано едно момче кое се качува по бродски јажиња, Гравура на Everdell & Son. Во сопственост на Уметност во амбасадите, Вашингтон; Конгресна библиотека LC USZ62 90697

Xhinse Amerika e re, 1858

Kopje arkivore nga negativi i botimit bardh e zi i gdhendjes origjinale, 35,6 x 47,6 cm. Etiketë reklame ku paraqitet një djalë në litarët e anijes. Gdhendje nga Everdell & Son. Në pronësi të Arti në Ambasada, Washington, Biblioteka e Kongresit LC USZ62 90697

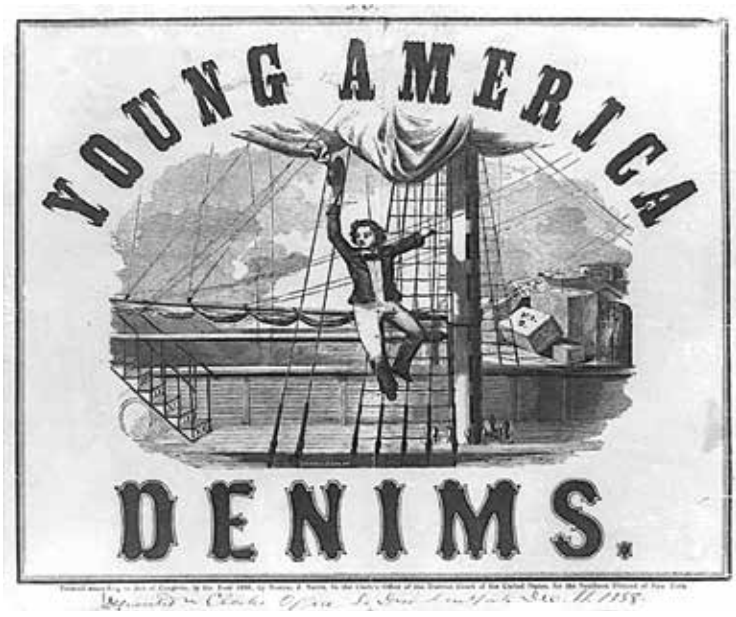

After cleaning. По чистењето. Pas pastrimit.

Double Warp Velocipede Brand, ca. 1869
Archival pigment print of black and white film copy negative from original lithograph, 14 x 18 ¾ in.
Courtesy of Art in Embassies, Washington, D.C.; Library of Congress LC USZ62 75992

Advertising label for cloth or fabric. Buffalo chasing couple on bicycle built-for-two.

Марката "Велосипед" за штоф со дупло ткаење, околу 1869 година
Архивски пигментиран отпечаток од црно бел негатив од оригиналната литографија, 35,6 x 47,6 см
Во сопственост на Уметност во амбасадите, Вашингтон; Конгресна библиотека LC USZ62 75992

Рекламна етикета за вид на штоф или ткаенина. Бафало кое трча по еден пар качен на велосипед за двајца.

Brendi "Triçikël" për pëlhurë me thurje të dyfishtë, 1869
Kopje arkivore nga negativi bardh e zi i litografisë origjinale, 35,6 x 47,6 cm
Në pronësi të Arti në Ambasada, Washington, Biblioteka e Kongresit LC USZ62 75992

Etiketë reklame për shtof apo pëlhurë. Buall që ndjek një çift në biçikletë të ndërtuar për dy.

After cleaning. По чистењето. Pas pastrimit.

Acknowledgments

Washington, D.C. Sarah Tanguy, Curator | Jamie Arbolino, Registrar | Marcia Mayo, Senior Editor | Sally Mansfield, Editor | Tabitha Brackens, Publications Project Coordinator | Amanda Brooks, Imaging Manager **Skopje** Ema Petrova-Nikolovska, Director of National Conservation Center **U.S. Embassy Skopje** Igorce Antovski, Warehouseman | Valerie Colby, Public Affairs Officer | Aleksandar Gajdov, Procurement Agent| Nehad Hasanovic, Customs and Shipping Supervisor | Vojo Hristovski, Warehouseman | Dejan Ilievski, Deputy Maintenance Assistant | Zoran Jovanovski, Webmaster | Trishita Maula, General Services Officer | Kris McElwee, Assistant Public Affairs Officer | Pano Mitkovski, Carpenter | Zoranco Ognjanovski, Warehouseman | Karolina Orton, Youth Education and Outreach Coordinator | Risto Rickovski, Warehouseman | Oliver Stanojkov, Carpenter | Goran Stefkovski, Carpenter | Borka Taneska, Cultural Affairs Assistant | Daniel Todorovski, Warehouseman | Jehona Zhuta-Vrenezi, Translator | Milena Andonovska, Office Manager **Vienna** Nathalie Mayer, Graphic Design

Благодарност

Вашингтон Сара Танги, куратор | Џејми Арболино, регистратор | Марсија Мејо, виш уредник | Сели Менсфилд, уредник | Табита Бракенс, проектен координатор за издаваштво | Аманда Брукс, визуелен менаџер **Скопје** Ема Петрова Николовска, директор на Националниот конзерваторски центар **Амбасада на САД во Скопје** Игорче Антовски, магационер | Валери Колби, советник за односи со јавноста | Александар Гајдов, службеник за набавки | Нехад Хасановиќ, царински и транспортен контролор | Војо Христовски, магационер | Дејан Илиевски, заменик помошник за одржување | Зоран Јовановски, веб администратор | Тришита Маула, шеф на општи служби | Крис Мекелви, советник за култура и образование | Пано Митковски, столар | Зоранчо Огњановски, магационер | Каролина Ортон, координатор на програма за млади и образование | Ристо Рицковски, магационер | Оливер Станојков, столар | Горан Стефковски, столар | Борка Танеска, службеник за прашања од сферата на културата | Даниел Тодоровски, магационер | Јехона Жута-Вренези, преведувач | Милена Андоновска, офис менаџер **Виена** Натали Мајер, графички дизајн

Mirënjohje

Washington Sarah Tanguy, kurator | Jamie Arbolino, zyrtar për regjistrim | Marcia Mayo, redaktor i lartë | Sally Mansfield, redaktor | Tabitha Brackens, koordinatore e projektit të publikimeve | Amanda Brooks, menaxhere e imazheve **Shkup** Ema Petrova-Nikolovska, drejtor i Qendrës kombëtare të konservimit **Ambasada e SHBA në Shkup** Igorçe Antovski, magazinier | Valerie Colby, udhëheqëse e Sektorit për marrëdhënie me publikun | Aleksandar Gajdov, nëpunës i prokurimit | Nehad Hasanoviq, mbikëqyrës për doganim dhe transportim | Vojo Hristovski, magazinier | Dejan Ilievski, asistent i zëvendësit për mirëmbajtje | Zoran Jovanovski, uebmaster | Trishita Maula, zyrtare e shërbimit të përgjithshëm | Kris McElwee, asistent i shefit të Sektorit për marrëdhënie me publikun | Pano Mitkovski, zdrukthtar | Zoranço Ognjanovski, magazinier | Karolina Orton, koordinator i programeve për arsim dhe të rinj | Risto Rickovski, magazinier | Oliver Stanojkov, zdrukthtar | Goran Stefkovski, zdrukthtar | Borka Taneska, asistente për çështje kulturore | Daniel Todorovski, magazinier | Jehona Zhuta-Vrenezi, përkthyese | Milena Andonovska, administratore e zyrës **Vjenë** Nathalie Mayer, dizenjator grafik

GPS Designed, printed and produced by Global Publishing Solutions

http://art.state.gov

Published by Art in Embassies
U.S. Department of State, Washington, D.C.
May 2016